

DISPOSICIONS**DEPARTAMENT DE JUSTÍCIA****RESOLUCIÓ JUS/110/2019, de 22 de gener, de modificació de la Normativa de l'Advocacia Catalana del Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya.**

Atès l'expedient d'adequació a la legalitat de la modificació global de la Normativa de l'Advocacia Catalana del Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya, declarada adequada a la legalitat per la Resolució JUS/880/2009, de 24 de març (DOGC núm. 5354, de 6.4.2009) i per la Resolució JUS/409/2011, de 8 de febrer (DOGC núm. 5821, de 18.2.2011), sota la vigència de la Llei 7/2006, de 31 de maig, de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals, aprovada en les reunions del Ple de 28 de setembre de 2018 i 27 de desembre de 2018 del Consell;

Atesos l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aprovat per la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia; la Llei 7/2006, de 31 de maig, de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals; la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya; la Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya; el Decret legislatiu 3/2010, de 5 d'octubre, per a l'adequació de normes amb rang de llei a la Directiva 2006/123/CE, del Parlament i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior, i els Estatuts del Consell vigents declarats adequats a la legalitat per la Resolució de 6 d'abril de 1984 (DOGC núm. 437, de 25.5.1984), la Resolució de 6 de novembre de 1992 (DOGC núm. 1671, de 18.11.1992) i la Resolució JUS/757/2018, d'11 d'abril, (DOGC núm. 7604, de 23.4.2018);

Vist que la modificació global de la Normativa de l'Advocacia Catalana del Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya s'adequa a la legalitat;

Vist que el present expedient ha estat promogut per una persona legitimada, que s'han aportat els documents essencials i que s'han complert tots els tràmits establerts;

A proposta de la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques,

Resolc:

–1 Declarar l'adequació a la legalitat de la modificació global de la Normativa de l'Advocacia Catalana del Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya a la Llei 7/2006, de 31 de maig, de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals, i disposar-ne la inscripció al Registre de col·legis professionals de la Generalitat de Catalunya.

–2 Disposar que aquesta modificació es publiqui al DOGC com a annex d'aquesta Resolució.

Barcelona, 22 de gener de 2019

Per delegació (Resolució JUS/1040/2017, de 12.5.2017, DOGC de 17.5.2017)

Xavier Bernadí i Gil

Director general de Dret i d'Entitats Jurídiques

Annex

Normativa de l'Advocacia Catalana del Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya

Exposició de motius

I

L'article 125.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat per la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, estableix que la Generalitat de Catalunya té competència exclusiva en matèria de col·legis professionals i exercici de les professions titulades, sense perjudici del que estableixen els articles 36 i 139 de la Constitució. El Parlament de Catalunya va aprovar la Llei 7/2006, de 31 de maig, de l'exercici de les professions titulades i dels col·legis professionals, d'aplicació a tots els col·legis que desenvolupin la seva actuació al territori de Catalunya, així com als seus consells de Catalunya, en el marc de l'article 36 de la Constitució, i de la Llei estatal 2/1974, de 13 de febrer, de col·legis professionals, en els seus aspectes bàsics i de la jurisprudència del Tribunal Constitucional recaiguda en la matèria.

En aquest sentit l'article 60.1.b amb relació al 61 de la Llei catalana esmentada, habilita al Consell de Col·legis d'Advocats de Catalunya per elaborar les normes relatives a l'exercici professional i al règim disciplinari comunes a la professió. El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en la seva Sentència 843/2011, de 13 de desembre, dictada per la Secció Cinquena de la Sala Contenciosa Administrativa, va confirmar aquesta competència del Consell per aprovar aquestes normes.

II

En desenvolupament d'aquesta previsió legal, el Consell de l'Advocacia Catalana va aprovar en la seva sessió del dia 1 de febrer de 2008 la Normativa de l'Advocacia Catalana que substituïa el Codi de l'Advocacia de l'any 2001 i el Recull d'Usos i Costums de l'Advocacia Catalana de 1985, així com el Reglament de procediment disciplinari català de 1994.

Amb posterioritat a l'aprovació de la Normativa, la reforma de la Llei 2/1974, de 13 de febrer, que va efectuar la Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seva adaptació a la Llei sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, va suposar la suspensió de la regulació de les comunicacions d'intervenció professional així com determinats aspectes de la regulació dels honoraris, concretament l'eliminació de les restriccions al pacte de quota litis i les pautes d'honoraris aprovades pels col·legis.

La reforma de 2009 també ha tingut transcendència en relació a les competències d'ordenació i potestat disciplinària. Efectivament, la supressió de la comunicació d'intervenció professional, als efectes de la subjecció a l'ordenació, control deontològic i potestat disciplinària del Col·legi en la demarcació del qual s'anava a actuar, ha comportat que, tot atribuint les competències d'ordenació i potestat disciplinària al Col·legi del territori en el qual s'exerceixi ocasionalment l'activitat professional, en els supòsits d'exercici professional en un territori diferent del col·legiació siguin els col·legis els que cooperin, sempre en benefici dels consumidors i usuaris, especialment a l'efecte de l'execució de la sanció que, en el seu cas, hagués estat imposada.

De la mateixa forma, s'introdueix entre els fins essencials dels consells i els col·legis professionals no només la tradicional defensa dels interessos professionals dels seus col·legiats sinó també la protecció dels interessos dels consumidors i usuaris dels serveis d'aquells.

III

Aquest cos normatiu té com a punt de partida, en primer lloc, que la regulació de l'exercici de la professió d'advocacia, tal com ha declarat el Tribunal Constitucional en les sentències més recents, ha de tenir en compte fonamentalment la correcta prestació de la professió respecte als justiciables, fent realitat els drets de defensa dels ciutadans així com la tutela judicial efectiva.

Des d'aquest punt de vista s'ha superat la visió merament corporativista de les normes que regulen l'exercici de la professió posant l'accent sempre en la millor prestació del servei cap a la societat. D'aquesta manera, i seguint les recomanacions del Consell de Col·legis d'Advocats de la Unió Europea, s'aposta novament per la regulació de la formació continuada obligatòria com a mecanisme per assegurar la constant competència dels

CVE-DOGC-A-19023053-2019

professionals de l'advocacia, actualitzant els seus coneixements jurídics en una societat on contínuament es succeeixen canvis legislatius i jurisprudencial.

En segon lloc, aquesta normativa es fonamenta en els principis d'independència i de llibertat col·legials: llibertat, que, com a valor constitucional, es predica respecte a l'exercici de la professió: independència en relació amb els poders públics que garanteix la no ingerència de les administracions en l'exercici del dret de defensa.

En tercer lloc, les normes relatives a l'exercici professional i al règim disciplinari comunes a la professió de l'advocacia parteixen de la ferma voluntat d'atribuir als col·legis professionals l'aplicació d'aquesta normativa ja que no podem oblidar que d'acord amb el nostre text constitucional, són els col·legis com a corporacions de dret públic la peça bàsica del sistema i dels quals depèn fer real i efectiu el correcte exercici de la nostra professió.

En quart lloc, donat que un bon número de disposicions d'aquestes normes relatives a l'exercici professional i al règim disciplinari comunes a la professió de l'advocacia delimiten, en algun cas restringint, el lliure exercici de la professió d'advocat, s'ha respectat, sempre i en tot cas el principi de legalitat i la necessària reserva de llei que ha de presidir les qüestions abordades, en aplicació dels articles 1.1, 9.1, 17, 24, 25, 36 i 53.1 de la Constitució espanyola.

D'aquesta manera, s'ha tingut en compte com a base jurídica, tant l'article 36 de la Constitució com el ja esmentat article 125 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, la Llei catalana 7/2006, de 31 de maig, de l'exercici de professions titulades i col·legis professionals, tenint en compte els aspectes bàsics de la Llei estatal 2/1974, de 12 de febrer, de col·legis professionals, i les seves successives modificacions. En la mateixa línia, no podem oblidar la definitiva entrada en vigor de la Llei 34/2006, de 31 d'octubre, d'accés a les professions d'advocat i procurador dels tribunals, la qual té com a objecte l'establiment de les condicions generals per a l'obtenció del títol professional d'advocat o advocada, com a exigència derivada dels articles 17.3 i 24 de la Constitució espanyola, en tant que són col·laboradors en l'exercici del dret fonamental a la tutela judicial efectiva, amb la finalitat de poder garantir l'accés dels ciutadans a un assessorament, una defensa jurídica i una representació tècnica de qualitat. I, de manera molt significativa, el punt 20 del Pacte d'Estat sobre la Justícia de l'any 2001 estableix la necessitat de crear "formules homologades amb els països membres de la Unió Europea per tal de poder garantir la preparació per a exercici de la professió".

En conseqüència, i en compliment dels articles 60.1.b i 61 de la Llei catalana de col·legis professionals, és desig d'aquest Consell establir actualitzada la normativa bàsica i fonamental que ha de regir en l'exercici de la professió de l'advocacia a Catalunya, mitjançant la publicació de les normes relatives a l'exercici professional i al règim disciplinari comunes a la professió de l'advocacia amb la finalitat d'adaptar-se a la nova realitat legislativa que en deriva, a més a més de les normes esmentades, del Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors; el Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, pel que s'aprova el text refós de la Llei general de la seguretat social; Reial decret 1331/2006, de 17 de novembre, de regulació de la relació laboral de caràcter especial dels advocats que presten serveis en despatxos d'advocats, individuals i col·lectius; Llei 34/2006, de 30 d'octubre, d'accés a les professions d'advocat i de procuradors dels tribunals; Llei 2/2007, de 15 de març, de societats professionals; Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, pel que s'aprova el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió d'assegurances privades; la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta i de la Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seva adaptació a la Llei sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici; la Directiva 98/5/CE, del Parlament Europeu i del Consell de la Unió Europea, de 16 de febrer de 1998, que està destinada a facilitar l'exercici permanent de la professió d'advocat en un estat membre diferent d'aquell on s'hagi obtingut el títol professional en l'àmbit de la Unió Europea, així com la resta de directives que regulen determinats aspectes de l'exercici de la professió.

IV

El transcurs d'aquests deu anys des de l'aprovació de la Normativa del 2008 planteja la necessitat de la seva reforma i actualització, atesos els nous reptes que afronta l'advocacia ja ben entrat el segle XXI, així com les noves realitats socials.

En aquest sentit, l'advocacia catalana sempre s'ha caracteritzat per ser pionera en la defensa dels drets humans i, molt especialment, d'aquelles persones més desfavorides o en situació de risc o exclusió social. No només el servei de defensa d'ofici n'ha estat mostra des de fa dècades, sinó també totes aquelles actuacions que els col·legis, el Consell i els mateixos professionals han dut constantment a terme en defensa dels drets de les persones. Davant un context mundial d'augment de les desigualtats entre la població, una tendència que s'accentua en temps de crisi, la funció social de l'advocacia pren més importància que mai. Quant a la desigualtat social augmenta i una part de la població es torna més vulnerable, la defensa dels drets de la

CVE-DOGC-A-19023053-2019

ciutadania i del sistema de garanties i llibertats individuals s'ha de reforçar i ha de passar a ser una prioritat d'acció per a l'advocacia que juga un paper fonamental com a garant d'aquests drets.

No hi ha cap mena de dubte que el dret de defensa que els professionals de l'advocacia exerceixen en favor de llurs clients és l'eix vertebrador de la plena garantia dels drets dels ciutadans davant la justícia així com de la defensa diària d'un estat de dret plenament social i democràtic. Per tal que aquesta defensa dels drets dels ciutadans sigui eficaç, és necessari i imprescindible que les advocades i els advocats puguin exercir la seva tasca amb total llibertat i sense entrebancs de cap tipus. La defensa de la defensa es constitueix, doncs, en una de les finalitats essencials de l'actuació dels col·legis d'advocats catalans i del Consell de l'Advocacia Catalana.

D'altra banda, l'advocacia mai quedarà al marge de la defensa dels drets fonamentals de les persones, tant en l'àmbit social, cultural o econòmic. A l'advocacia se li confien interessos lligats a la defensa dels drets fonamentals i del valor universal de la justícia. Les advocades i advocats exerceixen una professió compromesa amb la societat i al servei de l'interès públic de la justícia, la qual cosa fa que en l'exercici de la professió no només tinguin obligacions respecte al client, als altres advocats o als tribunals sinó també respecte a la societat. La funció social de l'advocacia es concreta doncs en el paper fonamental que els advocats i advocades i els col·legis professionals juguen en assegurar la protecció dels drets humans i les llibertats fonamentals en la nostra societat.

V

Aquestes normes relatives a l'exercici professional i al règim disciplinari comunes a la professió de l'advocacia, per tant, han ancorat les seves previsions, sempre i en tot cas, en diverses normes amb rang de llei fent únicament les degudes concrecions i especificacions pròpies de normes reglamentàries.

Per això, aquestes normes relatives a l'exercici professional i al règim disciplinari comunes a la professió de l'advocacia, s'estructuren en 12 capítols, 99 articles, una disposició derogatòria, una disposició transitòria, dues disposicions addicionals i una disposició final.

Així, el capítol primer (articles 1 a 9) estableix les disposicions de caràcter general que regulen l'exercici de l'advocacia dins del territori de la comunitat autònoma de Catalunya, i el seu àmbit d'aplicació i d'actuació.

En el capítol segon (articles 10 a 18) es regula l'accés a l'advocacia de conformitat amb la Llei estatal 34/2006, de 31 d'octubre, d'accés a les professions d'advocat i procurador dels tribunals, així com les incapacitats i incompatibilitats en el seu exercici. D'aquesta manera, es manté el principi de col·legiació única que facilita la mobilitat professional de l'advocat/ada en permetre el lliure exercici en tot l'àmbit del territori català i de l'Estat.

Tanmateix, la nova regulació posa una especial cura en el respecte al dret comunitari i s'hi adequa mitjançant la introducció de la figura de "l'advocat comunitari" per tal de poder garantir els principis de lliure circulació de persones i lliure prestació de serveis dins l'àmbit de la Unió Europea.

De la mateixa manera, aquesta Normativa relativa a l'exercici professional i al règim disciplinari comunes a la professió, concretant les previsions de la Llei catalana de col·legis professionals, estableix l'obligatorietat de cobrir mitjançant una assegurança els riscos de responsabilitat en què puguin incórrer a causa de l'exercici de la professió.

El capítol tercer (articles 19 a 24) regula, basant-se en els principis de llibertat i independència, la lliure elecció del professional de l'advocacia per part del client garantint l'adequada defensa dels interessos del justiciable davant els tribunals.

De la mateixa manera, el capítol quart (articles 25 a 27) regula les relacions entre les advocades i els advocats, l'Administració de justícia i altres administracions, enumerant les obligacions del professional de l'advocacia envers les administracions davant les quals actua, els principis de llibertat i independència i les relacions entre el Consell i l'Administració de justícia.

Un altre aspecte considerat en la present Normativa relativa a l'exercici professional i al règim disciplinari comunes a la professió d'advocacia, són les relacions dels col·legis d'advocats de Catalunya i el Consell dels Col·legis d'Advocats de Catalunya amb l'Administració de la Generalitat i més concretament amb l'Administració de justícia.

En aquest àmbit, les normes relatives a l'exercici professional i al règim disciplinari comunes a la professió de l'advocacia, seguint la Llei catalana de col·legis professionals, es decanten pel principi d'autonomia col·legial pel que fa a les decisions en matèria de llur competència pròpia.

CVE-DOGC-A-19023053-2019

El capítol cinquè (articles 28 a 30) estableix la regulació de les relacions entre professionals de l'advocacia, basant-se en el principi de lliure competència. Aquest capítol especifica les obligacions de l'advocat/ada envers els/les altres advocats/ades i les reclamacions derivades de l'exercici de la professió.

En el capítol sisè (articles 31 a 34) es reforcen els deures deontològics i ètics dels/de les advocats/ades i el secret professional, secret aquest últim que només es pot aixecar per raons degudament fonamentades i justificades.

El capítol setè (articles 35 a 37) relatiu a la publicitat objectiva aplica el principi de llibertat en aquest àmbit.

Amb relació als honoraris professionals, el capítol vuitè (articles 38 a 45) confirma la plena llibertat de pacte entre l'advocat i el client, sense cap tipus de restricció ni d'orientació prèvies que puguin afectar el dret a la lliure competència, sempre amb la finalitat de la millor prestació dels serveis oferts i la protecció dels usuaris, tot concretant també les funcions col·legials que estableix la Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seva adaptació a la Llei sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, especialment l'emissió de dictàmens en els processos de taxació de costes conforme a la previsió de l'article 246 de la Llei d'enjudiciament civil.

A més a més, aquestes normes preveuen en el capítol novè (articles 46 a 49) l'exercici col·lectiu de la professió mitjançant la constitució de societats professionals d'advocacia, tenint en compte els principis que regeixen la Llei de societats professionals. En sintonia amb la norma esmentada, es manté el Registre col·legial així com l'obligació d'inscripció per part de les societats professionals d'advocats al Registre esmentat.

El capítol desè (articles 50 a 54) regula les obligacions que han de complir les advocades i els advocats, a l'efecte de la concessió de la vènia, així com, els casos en què aquesta hagi d'ésser concedida per part dels diferents col·legis d'advocats.

El capítol onzè (articles 55 a 59) fa referència a la formació professional del professional de l'advocacia, diferenciant-se, a aquest efecte, dues etapes: la formació continuada i la formació especialitzada. En aquest sentit, la regulació de la formació dels/de les advocats/ades en la present normativa relativa a l'exercici professional i al règim disciplinari comú a la professió és de caràcter continuista amb la línia projectada per la Llei 34/2006, de 31 d'octubre, d'accés a les professions d'advocat i procurador dels tribunals.

Per últim, el capítol dotzè (articles 60 a 99) regula la responsabilitat disciplinària dels professionals de l'advocacia. I adequa el règim tant a la Llei de col·legis professionals com a l'abundant jurisprudència recaiguda en aplicació dels articles 24 i 25 de la Constitució. D'aquesta manera s'atribueix als col·legis professionals una sèrie de potestats en matèria sancionadora amb la finalitat de vetllar pel correcte exercici de la professió, respectant en tot cas els principis constitucionals en la matèria, que són garantia d'una correcta aplicació de la normativa vigent.

Aquestes normes relatives a l'exercici professional i al règim disciplinari comunes a la professió de l'advocacia finalitzen amb una disposició derogatòria, una disposició transitòria, dues disposicions addicionals i una disposició final.

VI

Els nous requeriments de la nostra professió en aquest nou segle fan altament recomanable l'adopció de mesures en pro del benestar emocional dels professionals. En aquest sentit, els col·legis de l'advocacia han de facilitar eines/mecanismes als col·legiats per poder contrarestar les situacions/problemes emocionals derivats de l'exercici de la professió i que posen en risc el benestar emocional de l'advocat tant en la seva esfera professional com en la privada. La formació en intel·ligència emocional, empatia i capacitat d'escolta activa també és necessària tant per poder gestionar aquelles emocions que poden resultar perjudicials en l'exercici de les tasques quotidianes de l'advocacia, com per poder advertir l'estat emocional del client i així procurar-li un millor assessorament i defensa.

Capítol I

Disposicions generals

Article 1

Normativa aplicable

CVE-DOGC-A-19023053-2019

1. L'exercici de l'advocacia a Catalunya es regeix per aquestes normes relatives a l'exercici professional i al règim disciplinari, que són comunes a la professió de l'advocacia, sens perjudici de l'aplicació, quan correspongui, de la normativa autonòmica catalana, de la normativa estatal i de la normativa comunitària.

2. L'organització del Consell dels Col·legis de l'Advocacia Catalana i de cadascun d'aquests col·legis es regeix, respectivament, per la normativa del Consell i per la normativa del col·legi corresponent, sens perjudici de l'aplicació, quan correspongui, de la normativa autonòmica catalana, de la normativa estatal i de la normativa comunitària.

Article 2

Àmbit d'aplicació

Aquestes normes relatives a l'exercici professional i al règim disciplinari comunes a la professió de l'advocacia s'apliquen als col·legiats/ades incorporats, com a exercecents o com a no exercecents, a qualsevol dels col·legis d'advocats catalans, i a les societats professionals inscrites en aquests col·legis.

Les col·legiades i els col·legiats incorporats en col·legis d'advocats de fora de Catalunya i la resta de societats professionals queden subjectes a aquestes normes d'actuació, la deontologia i el règim disciplinari professional i col·legial en les seves actuacions professionals a Catalunya.

Article 3

Àmbit d'actuació dels advocats

Les advocades i els advocats estan habilitats per exercir en exclusiva les activitats professionals de direcció i defensa de les parts en tota mena de processos, com també l'assessorament i el consell jurídic, d'acord amb la normativa vigent i les prohibicions i limitacions legals que es prevegin en cada moment.

Article 4

Principis de llibertat, independència i lliure competència

1. Les advocades i els advocats exerceixen llur activitat, sigui de forma individual o per mitjà d'una societat professional, amb llibertat i independència, servint l'interès dels destinataris i de la societat, d'acord amb la capacitat i l'habilitat que determina la bona pràctica professional i complint les normes deontològiques corresponents, amb referència a l'àmbit estrictament professional, independentment dels drets i deures propis de la relació jurídica en virtut de la qual s'exerceix l'advocacia.

2. Només poden utilitzar la denominació d'advocat o d'advocada aquells que s'hagin incorporat en el col·legi d'advocats corresponent en qualitat d'exercecents.

Article 5

La promoció i defensa dels drets humans per part de l'advocacia:

1. Els col·legis de l'advocacia i el Consell assumeixen com una de les seves finalitats essencials la promoció i defensa dels drets humans i la defensa de l'estat social i de dret.

2. Els col·legis de l'advocacia a Catalunya promouran la creació de comissions de defensa dels drets humans a cada Col·legi amb l'objectiu de fomentar activitats de promoció i defensa dels drets humans.

3. El Consell de l'Advocacia Catalana impulsa la defensa dels drets humans a través de la Comissió de Defensa dels Drets Humans, la qual vetlla i està amatent d'aquelles vulneracions de drets de les persones que es puguin produir i buscarà, en col·laboració amb altres entitats i institucions, les accions més idònies per portar a terme intercedint davant les autoritats en defensa dels drets individuals i col·lectius.

4. Les advocades i els advocats vetllen en el seu exercici diari de la professió perquè que els poders públics garanteixin el compliment dels drets fonamentals i les llibertats públiques, així com dels drets econòmics, socials, culturals i ambientals que la ciutadania té reconeguts.

Article 6

Llengua pròpia i llengües oficials

1. El català és la llengua pròpia dels col·legis d'advocats de Catalunya i del Consell dels Col·legis de l'Advocacia Catalana i, per tant, és la llengua d'ús normal. A més, el català és la llengua oficial d'aquestes corporacions, com també ho és el castellà.
2. Els col·legis i el Consell impulsaran la normalització de l'ús del català en totes les professions jurídiques i en l'Administració de justícia de Catalunya. En concret, aquestes corporacions promouran l'edició en català de formularis, de normativa i de programes de gestió de despatxos i de qualsevol altre material relacionat amb les professions jurídiques.
3. Les advocades i els advocats que prestin els serveis d'assistència jurídica gratuïta, de torn d'ofici i orientació jurídica hauran de poder atendre i actuar en la llengua que esculli l'usuari d'aquells serveis d'entre les dues llengües oficials de Catalunya.

Article 7

Previsió social

1. Les advocades i els advocats, d'acord amb la normativa aplicable, hauran d'estar adscrits almenys a un dels dos règims de previsió social següents: el de les mutualitats de previsió social o el corresponent règim públic de la seguretat social.
2. Les mutualitats de previsió social alternatives a la seguretat Social són actualment: Alter Mútua de Previsió Social dels Advocats de Catalunya i la Mutualitat General de la Advocacia Espanyola.
3. Els col·legis de l'advocacia catalans i el Consell han de desenvolupar les següents funcions en matèria de previsió social:
 - a) Vetllar perquè en tot moment estigui garantit el dret de l'advocat a optar lliurement per qualsevol dels règims de previsió social.
 - b) Col·laborar amb les mutualitats de previsió social per a l'adequat compliment de l'opció alternativa al règim d'autònoms de la seguretat social dels seus col·legiats i col·legiades, d'acord amb la normativa vigent d'aplicació.
 - c) Vetllar per la realització d'obra social a favor dels advocats, sens perjudici de l'autonomia de cada col·legi per articular sistemes propis d'ajuts als seus advocats, que en tot cas han de regir-se per criteris de solidaritat, no discriminació i transparència.
 - d) Fomentar la subscripció de cobertures de previsió social amb caràcter complementari al règim de previsió al qual consti adscrit el o la professional de l'advocacia d'acord amb l'apartat 1, i en el seu cas comprovar que la cobertura sigui efectiva.

Article 8

Assistència jurídica gratuïta i torn d'ofici

1. L'assistència jurídica gratuïta és un servei públic destinat a garantir la tutela judicial efectiva a tots els ciutadans que acreditin insuficiència de recursos per litigar. La prestació d'aquest servei correspon als advocats i procuradors, i la seva gestió, als col·legis. L'Administració, com a responsable última del recte funcionament del servei d'assistència jurídica gratuïta, subvencionarà en la seva totalitat la gestió dels serveis d'assistència jurídica gratuïta d'acord amb paràmetres homogenis per a tots els col·legis de l'advocacia, i en funció del nombre d'expedients d'assistència jurídica gratuïta tramitats garantint una retribució digna, suficient i en termes raonables a les advocades i als advocats, tenint en compte els honoraris vigents en el mercat. Les advocades i els advocats que prestin el servei d'assistència jurídica gratuïta han de rebre una formació continuada específica, sota l'homologació del Consell dels Col·legis de l'Advocacia Catalana la qual s'ha d'ajustar als requisits de qualitat pactats entre el Consell i el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya.
2. El torn d'ofici és un servei públic establert per garantir l'assistència i la defensa de les persones que sol·licitin un advocat o una advocada d'ofici o no en nomenin cap quan sigui preceptiva la seva intervenció, i consisteix en la designació d'ofici d'un professional de l'advocacia. La prestació d'aquest servei correspon a les

CVE-DOGC-A-19023053-2019

advocades i als advocats, i la seva gestió, als col·legis. L'advocat/ada designat/ada d'ofici ha d'informar els interessats del seu deure de pagar els seus honoraris, en el supòsit que no se'ls reconegui el dret d'assistència jurídica gratuïta. A més, l'advocat/ada ha d'informar el client/a de la distinció entre ambdues figures i de la possibilitat o no de sol·licitar l'assistència jurídica gratuïta, tenint en compte la capacitat econòmica en cada cas concret.

3. Els col·legis de l'advocacia i el Consell realitzaren tots els esforços possibles i estableixen els controls i els seguiments escaients per mantenir i millorar la qualitat en la prestació i en la gestió dels serveis d'assistència jurídica gratuïta i de torn d'ofici. Aquestes entitats tenen la potestat d'unificar la seva regulació corporativa i negociar-ne el finançament per l'Administració. La garantia de la qualitat i l'eficàcia d'aquests drets davant dels ciutadans pertanyen al nucli essencial de les funcions públiques que desempenyoren els col·legis de l'advocacia, la responsabilitat última dels quals és de l'Administració de la Generalitat.

4. Els assumptes del torn d'ofici han de ser dirigits personalment per l'advocat designat. Pel que fa a la retribució cal atènyer-se al que preveu la normativa específica que regula els serveis de defensa d'ofici.

Article 9

Noves tecnologies de la informació i la comunicació

1. Els col·legis de l'advocacia a Catalunya i el Consell promouen la correcta utilització de les noves tecnologies de la informació i de la comunicació per part dels professionals de l'advocacia.

2. Els col·legis o, en el seu cas, el Consell, poden assumir, d'acord amb la normativa vigent, les facultats de certificar digitalment i emetre els corresponents certificats identificadors dels professionals de l'advocacia, en coordinació amb l'Administració pública, garantint-ne la confidencialitat i la identitat en les seves comunicacions amb els altres professionals de l'advocacia o amb tercers i amb les administracions públiques, i han d'establir sistemes per garantir la seguretat de les seves comunicacions telemàtiques.

3. Igualment, els col·legis o, en el seu cas, el Consell, poden assumir, d'acord amb la normativa vigent, les facultats de col·laboració amb l'Administració electrònica, fins i tot amb delegació de funcions o encàrrec de gestió conveniada amb l'Administració pública competent, per tal d'oferir serveis als/a les advocats/ades i als ciutadans.

4. Els col·legis i el Consell vetllen, en tot cas, pel compliment de les garanties de ciberseguretat en relació amb la seva pròpia actuació, i les promouen en l'actuació dels professionals.

Capítol II

De la col·legiació

Article 10

Obligatorietat de la col·legiació

1. Per accedir a l'exercici de l'advocacia, és requisit indispensable estar en possessió del títol professional d'advocat, en els termes previstos en la Llei estatal d'accés a les professions d'advocat i procurador dels tribunals, i col·legiar-se en el col·legi professional corresponent.

2. La incorporació a un sol col·legi, que ha de ser el del domicili professional únic o principal de l'advocat, és suficient per poder exercir a tot el territori català.

3. Els col·legis han de tenir a disposició de tots els jutjats i tribunals del seu àmbit territorial, com també dels centres penitenciaris i de detenció, la llista de les advocades i els advocats en exercici incorporats al seu col·legi, llista que s'actualitza periòdicament amb les altes i baixes.

4. Les advocades i els advocats han de consignar en totes les seves actuacions el número de col·legiat.

5. Les advocades i els advocats que hagin obtingut el títol en qualsevol dels altres estats membres de la Unió Europea o altres estats parts en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, tenen dret a exercir la professió de l'advocacia a Catalunya de forma permanent i amb el seu títol professional d'origen, d'acord amb les normes i disposicions recollides en la normativa vigent.

En qualsevol cas, constitueix requisit indispensable la inscripció prèvia en el col·legi de l'advocacia

CVE-DOGC-A-19023053-2019

corresponent al domicili professional únic o principal al territori espanyol.

6. Els col·legis de l'advocacia poden adoptar mesures per facilitar l'inici de l'exercici de la professió.

Article 11

Requisits de la col·legiació

1. Per a la incorporació com a exercent a un col·legi de l'advocacia a Catalunya s'han d'acreditar les condicions següents:

a) Tenir la nacionalitat d'algun dels estats membres de la Unió Europea, sempre que es compleixin els requisits exigits a aquest efecte per la normativa vigent, llevat el que disposin els tractats o convenis internacionals o dispensa legal.

b) Estar en possessió del títol professional habilitant per a l'exercici de l'advocacia a Espanya, o a qualsevol dels estats membres de la Unió Europea, en els termes establerts per la legislació vigent o dels títols d'estrangers que, conforme a les normes vigents hagin estat homologats prèviament pels ministeris de Justícia i d'Educació.

c) No estar incurs en causa d'incapacitat.

d) No estar incurs en causa d'incompatibilitat per exercir l'advocacia.

e) No estar inhabilitat per sentència ferma per exercir l'advocacia.

f) Satisfer la quota d'ingrés corresponent i les que estableixi el col·legi corresponent.

g) Formalitzar l'adscripció al règim de previsió social legalment exigít.

2. Per a la incorporació com a no exercent a un col·legi de l'advocacia a Catalunya s'han d'acreditar les mateixes condicions que figuren a l'apartat anterior a excepció del que estableix la lletra *g*.

3. En cas de reincorporació d'un/a antic o antiga col·legiat/ada que per qualsevol motiu hagués perdut aquesta condició, s'hauran d'acreditar les condicions descrites a l'apartat 1 en el moment de la reincorporació.

Article 12

Incapacitat per exercir l'advocacia

1. Són circumstàncies determinants de la incapacitat per exercir la professió d'advocacia:

a) Les sancions disciplinàries executives que comportin la inhabilitació professional o l'expulsió del col·legi de l'advocacia corresponent.

b) La capacitat modificada declarada judicialment.

c) La inhabilitació o suspensió per exercir l'advocacia en virtut de resolució judicial ferma, durant l'acompliment de la condemna.

2. Les incapacitats desapareixen quan cessin les circumstàncies que les hagin motivades o s'hagi extingit la responsabilitat disciplinària.

Article 13

Incompatibilitat per exercir l'advocacia

1. L'exercici de l'advocacia és incompatible:

a) Amb les funcions i els càrrecs públics de l'Estat i de qualsevol de les administracions públiques, siguin estatals, autonòmiques, locals o institucionals, quan la seva normativa reguladora estableixi expressament aquesta incompatibilitat.

b) Amb l'exercici de les professions amb relació a les quals la legislació estableixi expressament aquesta incompatibilitat.

CVE-DOGC-A-19023053-2019

2. El professional de l'advocacia a qui afecti alguna de les causes d'incompatibilitat ha de comunicar-ho al col·legi d'origen, en el termini de trenta dies, a l'efecte que se'l tingui per no exercent mentre duri la situació que ha motivat la incompatibilitat, i cessar immediatament la situació d'incompatibilitat.

Article 14

Resolució de les sol·licituds d'incorporació

1. La junta de govern del col·legi, dintre del termini màxim de dos mesos, ha de prendre i comunicar l'acord d'incorporació, o bé la seva denegació d'acord amb els criteris de l'article 11. S'entén admesa la sol·licitud en el cas que transcorri aquest termini sense que recaigui resolució.

2. El degà o la degana, o la persona en qui ho delegui, pot, en casos d'urgència, acordar la incorporació amb caràcter provisional, sens perjudici de sotmetre-ho a la Junta amb posterioritat.

Article 15

Pèrdua de la condició de col·legiat

1. La condició de col·legiat/ada es perd per les causes següents:

a) Defunció.

b) Declaració judicial de capacitat modificada o incapacitat sobrevinguda.

c) Expulsió com a conseqüència del compliment d'una sanció disciplinària ferma que la comporti.

d) Baixa voluntària comunicada per escrit.

e) Baixa forçosa per incompliment de l'obligació de pagament de les quotes ordinàries o extraordinàries, així com per l'incompliment de l'obligació de pagament de les sancions econòmiques esdevingudes fermes.

f) Baixa forçosa per deixar de reunir els requisits de col·legiació obligatoris establerts en els articles 10 i 11 anteriors.

2. La pèrdua de la condició de col·legiat/ada no alliberarà del compliment de les obligacions vençudes, les quals es poden exigir als interessats o als seus hereus. Tampoc allibera del compliment de les sancions fermes, conforme al que disposen les normes d'execució d'aquestes.

3. En relació amb la baixa forçosa per incompliment de les obligacions econòmiques, la seva efectivitat està condicionada a la prèvia instrucció d'un expedient sumari, que comporta un requeriment escrit a l'afecta/ada perquè, dintre del termini que es fixi, es posi al corrent dels descoberts. Passat el termini sense compliment, es prendrà l'acord de baixa, que haurà de notificar-se de manera expressa a l'interessat/ada. L'advocat/ada pot rehabilitar els seus drets pagant el deute, els interessos al tipus legal i la quantitat que correspongui satisfer en concepte de reincorporació. El canvi de domicili professional, sense que hagi existit comunicació de la mateixa al col·legi corresponent, no és impediment per a entendre correctament realitzades les previsions d'aquest article.

4. La pèrdua de la condició de col·legiat/ada per les causes de l'apartat 1 s'ha de comunicar al Consell dels Col·legis de l'Advocacia Catalana.

5. Per al procediment de baixa forçosa de l'apartat f s'ha d'incoar un expedient d'instrucció sumari en idèntics termes que el previst per baixa forçosa per l'incompliment d'obligacions econòmiques.

Article 16

Inhabilitació de l'exercici professional

1. La inhabilitació per a l'exercici professional no comprèn la pèrdua de la condició de col·legiat/ada, sinó que la persona afectada continua pertanyent al Col·legi, en condició de no exercent, amb la limitació de drets que la causa o l'acord d'inhabilitació hagin produït.

2. La inhabilitació s'ha de comunicar al Consell dels Col·legis de l'Advocacia Catalana.

Article 17

Comunicació de domicili per a notificacions

1. Sense perjudici de la comunicació de qualsevol canvi de domicili al Col·legi, les advocades i els advocats han de facilitar i mantenir una adreça o sistema de comunicació telemàtica activa per a notificacions a tots els efectes col·legials. Tenen plens efectes les comunicacions fetes per correu electrònic, en tant el col·legiat no comuniqui un canvi d'adreça, incloses les comunicacions entre lletrats, i es considera aquest mitjà com un dels que deixen constància de la seva recepció.

2. Així mateix, qualsevol canvi de domicili, perquè produeixi aquests efectes, ha de ser comunicat de forma fefaent al Col·legi.

Article 18

Assegurança de responsabilitat professional

1. Les advocades i els advocats tenen el deure de cobrir mitjançant una assegurança els riscos de responsabilitat en què puguin incórrer a causa de l'exercici de llur professió, que ha de ser adequada en relació a la naturalesa i a l'abast del risc.

No obstant això, els advocats i advocades que actuïn exclusivament al servei d'una Administració pública no han de complir el requisit de l'assegurança per responsabilitat. Aquesta assegurança tampoc no és obligatòria en el cas que l'activitat professional s'exerceixi exclusivament per compte d'altri que ja tingui assegurada la cobertura pels riscos de l'activitat que comprèn l'exercici de la professió.

2. Els col·legis individualment o a través del Consell hauran de contractar una assegurança col·lectiva de responsabilitat professional que cobreixi en una quantitat mínima els riscos que assumeixen els/les advocats/ades incorporats/ades al respectiu Col·legi, sens perjudici que aquests puguin ampliar individualment la cobertura d'aquesta assegurança col·lectiva mitjançant la contractació d'una assegurança individual complementària.

3. Les societats professionals han de contractar una assegurança que cobreixi la responsabilitat en què aquestes puguin incórrer en l'exercici de l'activitat o activitats que constitueixin el seu objecte.

Capítol III

Les relacions entre les advocades i els advocats i els clients

Article 19

Principis generals de l'actuació professional de les advocades i els advocats en relació als seus clients

1. L'actuació professional de l'advocat/ada s'ha d'ajustar en tot moment als principis de confiança, llibertat, independència i transparència, fent realitat el dret a la defensa del client així com el dret a la tutela Judicial efectiva, tot tenint en compte la funció social de l'advocacia.

2. La relació professional amb el client s'ha de fonamentar en la recíproca confiança. El professional de l'advocacia només pot encarregar-se d'un assumpte per mandat del client, per encàrrec d'un/a company/a que representi el client o per designació col·legial. L'advocat/ada no pot renunciar a drets o assumir obligacions en nom del client sense la seva autorització expressa.

3. El professional de l'advocacia ha d'assumir la responsabilitat personal pel compliment del mandat que el client li hagi encomanat. En aquest sentit, l'advocat/ada només pot acceptar un encàrrec per a la resolució del qual no sigui suficientment competent quan compti amb la cooperació d'un/a altre/a advocat/ada que si que ho sigui. L'advocat o l'advocada poden efectuar la substitució en una actuació concreta amb el coneixement previ del client o de la clienta.

4. La independència ha d'orientar en tot moment l'actuació del professional de l'advocacia i, per tant aquest ha de rebutjar qualsevol encàrrec que pugui comprometre-la. A més ha d'informar el/la client/a de les situacions personals, econòmiques o d'amistat que el vinculin, o el puguin vincular en un futur, amb la part contrària i que puguin afectar la seva actuació.

CVE-DOGC-A-19023053-2019

5. El professional de l'advocacia té plena llibertat per decidir si accepta o no un encàrrec del client o de la clienta, i si l'accepta és lliure de plantejar l'estratègia jurídica que consideri oportuna segons la seva capacitat professional, decidint lliurement els mitjans de prova que cal utilitzar sempre que hagin estat obtinguts legítimament.
6. Les comunicacions i els escrits del professional de l'advocacia amb els seus clients han de ser clars i transparents, tot respectant la normativa vigent en matèria de consumidors i usuaris.
7. El professional de l'advocacia que mantingui una relació permanent amb el/la client/a, sigui o no de naturalesa laboral, gaudeix dels mateixos drets i obligacions que la resta d'advocats/ades, i la seva actuació es regeix igualment pels principis de llibertat i independència.
8. Sempre que li sigui possible, el professional de l'advocacia ha d'intentar la conciliació dels interessos en conflicte.

Article 20

Drets i obligacions del professional de l'advocacia i el client

1. El/La client/a té dret a ser informat pel professional de l'advocacia que l'assessora o defensa, i aquest té l'obligació d'informar el seu client/a, de les circumstàncies següents:
 - a) Nom i cognoms, domicili professional, col·legiació de l'advocat/ada i número de col·legiat/ada, i el mitjà per poder comunicar directament o amb el seu despatx, inclosa la via electrònica. Aquest dret també és exigible en el supòsit de consulta telefònica o per xarxa informàtica amb un despatx o assessoria, els integrants dels quals siguin desconeguts pel client. Quan es tracti d'una societat professional o despatx col·lectiu, el/la client/a té dret a ser informat de la seva denominació, forma, règim jurídic, identificació fiscal, adreça o seu on es presten els serveis i mitjans de contacte, inclosa la via electrònica. Quan els serveis requerits impliquin la participació de diferents lletrats d'un mateix despatx o societat, el/la client/a té dret a conèixer la identitat de tots els professionals de l'advocacia, el Col·legi al qual pertanyen i, en el cas de societats professionals, si són o no socis, així com qui assumeix la direcció del assumpte.
 - b) Els possibles resultats de la seva actuació, sense prometre'n cap que no depengui exclusivament d'aquesta actuació. El professional de l'advocacia ha de procurar dissuadir el/la client/a de promoure conflictes o exercitar accions judicial sense fonament. Tanmateix l'advocat/ada ha d'informar el/la client/a de la conveniència d'acords extrajudicials i de les fórmules alternatives de resolució de conflictes previstes legalment, diferents a l'acció judicial.
 - c) El cost previsible de la seva actuació, incloent-hi honoraris i despeses, o les bases per a la seva determinació, així com les conseqüències que pot tenir una condemna en costes i la seva quantia aproximada.
 - d) Les actuacions realitzades i els resultats que es vagin assolint, tot proporcionant-li, si el/la client/a així ho demana i a costa d'aquest/a, còpia dels diferents escrits que es presentin o rebin, de les resolucions judicials o administratives que li siguin notificades i de les gravacions d'actuacions que s'hagin produït.
 - e) El dret que assistiria el/la client/a, per les seves circumstàncies personals i econòmiques, a sol·licitar l'assistència jurídica gratuïta.
 - f) Les condicions amb què, en el seu cas, tingui assegurada la responsabilitat civil el professional de l'advocacia.
 - g) I aquelles altres que, a petició del client, estiguin legalment previstes.
2. Al mateix temps, el professional de l'advocacia té dret a reclamar al/a la client/a tota la informació que resulti rellevant per a l'òptima consecució de l'encàrrec, sense que de cap manera pugui ser responsable de les omissions, ocultacions, enganys o qualsevol altra falta d'informació per part del/de la client/a. L'advocat/ada ha de mantenir la confidencialitat de la informació que el/la client/a li subministra, i una especial cura en el tractament de les seves dades personals tot respectant la legislació vigent en matèria de protecció de dades.
3. La documentació rebuda del/de la client/a, entenent-se per tal la que ha aportat a l'advocat/ada així com els documents que l'advocat/ada hagi obtingut per compte del/de la client/a, han d'estar sempre a la seva disposició. En cap cas l'advocat/ada pot retenir informació o documentació del/de la client/a, ni tan sols sota el pretext de tenir pendent el cobrament d'honoraris professionals. No obstant això, l'advocat/ada pot conservar còpies de la documentació rebuda. En cap cas s'entregarà al/a la client/a còpia de la correspondència haguda entre les lletrades i els lletrats que hagin intervingut en l'assumpte.
4. El professional de l'advocacia, en els casos d'inviabilitat fundada per a la interposició de recursos envers

CVE-DOGC-A-19023053-2019

resolucions que posin fi, total o parcialment al procediment amb termini preclusiu, n'haurà d'informar al/a la client/a. Aquesta comunicació s'ha de fer amb antelació suficient per tal que el/la client/a pugui, si ho considera oportú, demanar una altra opinió o encarregar la seva defensa a un altre lletrat/ada.

5. En tot cas l'advocat/ada, si es dona el cas, ha de posar especial atenció en efectuar els corresponents advertiments al/a la client/a en tot allò relatiu a la normativa sobre blanqueig de capitals i l'obligació de subministrar dades, en determinades circumstàncies, a les autoritats tributàries o les derivades de la legislació sobre protecció de dades de caràcter personal.

6. El professional de l'advocacia ha de comunicar al/la client/a tan aviat com li sigui possible, el canvis de domicili o despatx professional, de número de telèfon, d'adreça electrònica, així com el supòsits de malaltia o incapacitat que li impedeixin atendre els seus assumptes professionals.

Article 21

Dret del professional de l'advocacia d'acceptar o rebutjar l'encàrrec

1. El professional de l'advocacia té dret a acceptar lliurement un encàrrec amb les limitacions establertes per als casos de conflicte d'interessos. Mentre que no renunciï a l'encàrrec ha de dur a terme la defensa dels interessos del/de la client/a en la seva integritat.

2. L'advocat/ada té també el dret a refusar lliurement un encàrrec, sense haver d'expressar-ne les causes, sens perjudici del que estableixi el règim de l'assistència jurídica gratuïta i del torn d'ofici. El professional de l'advocacia s'ha d'abstenir de seguir les indicacions del seu client o de la seva clienta si, en fer-ho, pot comprometre l'observança dels principis de la professió. Així mateix, s'abstindrà o cessarà en la intervenció quan concorrin circumstàncies que puguin afectar la seva llibertat o independència en la defensa o l'assessorament, o la preservació del secret professional.

3. Així mateix, l'advocat/ada també té dret a renunciar, en qualsevol moment, a un encàrrec que estigui duent a terme, sens perjudici del que estableixi el règim de l'assistència jurídica gratuïta i del torn d'ofici. En aquest cas, l'advocat/ada ha de procurar la protecció integral dels interessos del seu client o de la seva clienta. A aquest efecte, ha d'adoptar les mesures següents:

a) Comunicar la renúncia al/a la client/a per qualsevol mitjà que permeti la constància de la seva recepció, a fi que aquest pugui procurar-se un nou professional de l'advocacia. Quan això no sigui possible, podrà comunicar-ho al col·legi acreditant l'intent de comunicació.

b) Executar tots els actes necessaris per evitar la pèrdua de drets.

c) Comunicar la renúncia a l'òrgan corresponent de l'Administració de justícia si hi ha un plet pendent.

d) Facilitar informació completa al/a la client/a i al nou professional de l'advocacia sobre la situació de l'encàrrec, i també de les actuacions que cal abordar en un termini breu.

4. Un cop el professional de l'advocacia hagi comunicat la renúncia al/a la client/a, i, en el seu cas, al jutjat, i potestativament al col·legi, queda alliberat de tota responsabilitat derivada d'actuacions posteriors.

5. No hi ha obligació per part del professional de l'advocacia de continuar amb la defensa o l'assessorament del/de la client/a quan aquest el desautoritzi o no respecti l'acord aconseguit amb l'advocat/ada de la part contrària.

Article 22

Conflicte d'interessos

1. El conflicte d'interessos entre dos o més clients, o entre aquests i el professional de l'advocacia, és aquella situació en la qual existeixen objectius contraposats susceptibles de trencar la relació de confiança entre client/a i advocat/da, i l'obligació d'evitar-lo es fonamenta en el deure de fidelitat que el professional de l'advocacia té respecte al seu client.

L'advocat/ada no pot mai defensar dos o més clients, en un mateix assumpte o en assumptes diferents, que tinguin interessos contraposats o en aquells casos en els quals existeixi risc actual o potencial greu de conflicte d'interessos entre aquests clients, o entre els clients i el mateix professional de l'advocacia, d'infracció del secret professional o de perill per a la independència professional.

CVE-DOGC-A-19023053-2019

L'advocat no pot assessorar, ni representar, ni actuar en nom de dos o més clients, en un mateix assumpte o en assumptes diferents, si existeix un conflicte o un risc significatiu de conflicte entre els interessos dels clients entre si o entre els interessos dels clients i els propis, risc d'infracció del secret professional, o perill per a la independència professional.

2. El professional de l'advocacia no pot acceptar encàrrecs que impliquin actuacions contra qui hagi estat client seu o de la societat professional per mitjà de la qual se li hagi efectuat l'encàrrec professional, si existeix un risc de violació del secret de les informacions obtingudes en la relació amb aquest antic client, o si el coneixement que té l'advocat mercès a d'altres assumptes de l'antic client pugui afavorir l'èxit del nou assumpte encarregat. En particular, l'advocat no pot mai assumir encàrrecs professionals que impliquin actuacions contra un anterior client en el si del procediment en el qual hagi intervingut en defensa d'aquest, ni en els incidents, recursos, execucions o nous procediments dels quals en sigui perjudicial.

Tampoc quan hagi tingut intervenció prèvia en qualitat de mediador, àrbitre o administrador concursat, si es donen les circumstàncies previstes en el paràgraf anterior.

3. El professional de l'advocacia no pot acceptar encarregar-se d'un assumpte quan la part contrària o un altre/a advocat/ada li hagi realitzat una consulta referida a l'assumpte esmentat en virtut de la qual hagi adquirit una informació que afecti el seu deure de secret professional.

4. Per a determinar l'existència de conflicte, es pren en consideració, sense caràcter exclouent, la coincidència en la matèria dels assumptes en els quals s'hagi intervingut, la coincidència de jurisdiccions o dels subjectes que hi intervinguin, l'existència de pacte de determinació dels honoraris en funció del resultat de l'assumpte, o el temps que hagi transcorregut des de l'obtenció de les informacions.

5. Les prohibicions anteriors s'estenen també als socis i als col·laboradors de l'advocat/ada afectat/ada, sigui quina sigui la forma associativa utilitzada o la relació de col·laboració mantinguda, inclosos aquells col·laboradors amb qui comparteixi espai, despeses, i tot i que no hi hagi una associació formal, impliquin la possibilitat d'accés als arxius, documents, informació o recursos.

6. El professional de l'advocacia ha de renunciar a continuar amb l'encàrrec que estigui duent a terme en el cas de conflicte d'interessos sobrevingut, cas en què haurà d'adoptar les mesures de l'apartat tercer de l'article anterior. No obstant això, pot continuar intervenint en favor d'algun o alguns clients quan tinguin l'autorització expressa de tots per a fer-ho.

7. Tanmateix, el professional de l'advocacia pot actuar en interès de totes les parts en la preparació i la redacció de documents de naturalesa contractual, si bé, en aquest cas, està obligat a mantenir una estricta neutralitat.

Article 23

Full d'encàrrec

1. Sense perjudici del compliment de la legislació vigent a Catalunya sobre la contractació del servei, és recomanable la utilització de fulls d'encàrrec en els quals s'incorpori el contingut de l'encàrrec de la manera més explícita possible, juntament amb la previsió dels tràmits que caldrà complir, la durada aproximada, els honoraris i despeses previsibles, a més de la manera i el temps pactat per al seu pagament, com també l'eventual meritació d'interessos per aquests conceptes.

Quan la contractació del servei es realitzi per mitjà d'una societat professional, també cal indicar quin soci/a i/o col·laboradors realitzaran l'encàrrec i tractaran amb el client.

El full d'encàrrec s'ha de redactar de forma clara i senzilla, evitant clàusules fosques i respectant la legislació vigent en matèria de consumidors i usuaris.

2. En el full d'encàrrec les parts es poden sotmetre a l'arbitratge del col·legi de l'advocacia corresponent o a mediació per resoldre les qüestions que se'n derivin.

3. Els col·legis han de promoure la utilització dels fulls d'encàrrec, facilitant-ne models als col·legiats i col·legiades.

Article 24

Relacions del professional de l'advocacia amb la part contrària

CVE-DOGC-A-19023053-2019

1. El professional de l'advocacia només es pot relacionar amb la part contrària a través del seu advocat o advocada. En conseqüència, el professional de l'advocacia no pot entrar en contacte amb la part contrària sense autorització o intervenció del seu advocat o advocada.
2. Si la part contrària no disposa de professional de l'advocacia que la defensi, s'observarà la màxima prudència amb els tractes que es mantinguin i, en qualsevol cas, se li recomanarà que es procuri un professional de l'advocacia. El mateix s'observarà si la part contrària renuncia al seu o a la seva advocat/ada, o aquest/a renuncia a la defensa del seu client o de la seva clienta.
3. No són d'aplicació les obligacions d'aquest article a les negociacions extrajudicials que el professional de l'advocacia dugui o estigui duent a terme amb companyies d'assegurances eventualment obligades a respondre per danys i perjudicis provocats al/a la client/a per l'assegurat/ada.

Capítol IV

Les relacions entre els professional de l'advocacia, l'Administració de justícia i altres administracions públiques

Article 25

Obligacions del professional de l'advocacia envers les administracions.

1. En les seves relacions amb l'Administració de justícia, el professional de l'advocacia ha de complir les obligacions següents:
 - a) Identificar-se com a advocat o advocada.
 - b) Observar especial diligència en l'acompliment dels horaris establerts per als assenyalaments i les diligències judicials.
 - c) Guardar el degut respecte a totes les persones que participen a l'Administració de justícia, com també demanar als seus clients el respecte i el tracte correcte amb elles.
 - d) Comportar-se amb prudència, lleialtat i bona fe en les seves manifestacions i els seus escrits.
 - e) Abstenir-se de fer cap senyal ostensible, aprovant o desaprovant l'actuació dels intervinents, en les vistes i en les altres actuacions judicials.
 - f) Si no pot concórrer per qualsevol circumstància a una diligència judicial, o decideix no assistir-hi, ho ha de comunicar amb la deguda antelació a l'òrgan judicial i a l'advocat contrari per evitar esperes innecessàries, sens perjudici de la possibilitat de designar un altre professional de l'advocacia perquè el substitueixi.

Ha de procedir de la mateixa manera quan li consti la inassistència dels seus clients.

2. En les seves relacions amb les altres administracions públiques, el professional de l'advocacia ha de complir les obligacions següents:

- a) Guardar el degut respecte a totes les persones que integren l'Administració pública davant la qual actua, com també demanar als seus clients el respecte i el tracte correcte amb elles.
- b) Comportar-se amb prudència, lleialtat i bona fe en les seves manifestacions i els seus escrits.

Article 26

Principis de llibertat i independència i el seu emparament col·legial

1. El professional de l'advocacia té dret a la plena llibertat de defensa i a la màxima independència.
2. Si l'advocat o advocada considera que l'òrgan judicial o administratiu coarta la seva llibertat i independència, ho ha de fer constar davant del mateix òrgan actuant i n'ha d'assabentar la junta de govern del col·legi corresponent, així com, si ho considera adient, demanant l'emparament col·legial.
3. El col·legi d'advocats igualment vetlla per tal que l'advocat o advocada en l'exercici de la seva professió sigui respectat en el seu dret de defensa garantint la necessària independència en l'exercici de la seva professió. Qualsevol ingerència en la llibertat o independència del professional de l'advocacia podrà ser posada en coneixement del col·legi demanant l'emparament col·legial, en el seu cas.

Article 27

Les relacions dels col·legis d'advocats i del Consell amb l'Administració de justícia i les altres administracions.

1. Les relacions dels col·legis de l'advocacia catalans i del Consell de Col·legis amb l'Administració de justícia i amb les altres administracions públiques es regeixen pels principis de coordinació i cooperació.
2. Els col·legis i el Consell promouen la signatura de convenis de col·laboració amb les administracions públiques a l'efecte de crear les comissions mixtes d'àmbit local o català corresponents.

Capítol V

Les relacions entre professionals de l'advocacia

Article 28

Principi de lliure competència

L'exercici professional dels advocats i advocades es realitza en règim de lliure competència.

Article 29

Obligacions del professional de l'advocacia envers els altres advocats i advocades

En les relacions amb altres professionals de l'advocacia, l'advocat o advocada ha de complir les obligacions següents:

- a) Rebre amb la màxima celeritat possible l'advocat/ada que el visiti al seu despatx. En cas de falta d'acord sobre el lloc de reunió, l'advocat/ada col·legiat/ada més recent es desplaçarà al despatx de l'advocat/ada col·legiat/ada més antic.
- b) Atendre amb la màxima celeritat possible les comunicacions escrites o telefòniques d'altres professionals de l'advocacia.
- c) Mantenir el més absolut respecte per a l'advocat o advocada de la part contrària, evitant qualsevol al·lusió personal, tant en els escrits judicials i en els informes orals davant els tribunals com en les comunicacions escrites i orals amb el seu client.
- d) No demanar la declaració judicial de l'advocat o advocada de la part contrària.
- e) No enregistrar ni reproduir les converses o les reunions mantingudes amb altres professionals de l'advocacia sense el seu consentiment. Aquest consentiment no inclou l'autorització per a la divulgació del contingut de l'enregistrament.
- f) No revelar, divulgar, ni utilitzar en un judici o fora d'ell, la informació confidencial rebuda d'un altre professional de l'advocacia, sigui quin sigui el mitjà utilitzat, i sense perjudici dels fets notoris, que queden exceptuats d'aquesta limitació.
- g) No facilitar informació falsa ni atribuir-se facultats de decisió diferents de les conferides pel client.
- h) Comunicar la cessació o la interrupció de les negociacions extrajudicials abans de presentar una reclamació judicial.
- i) El professional de l'advocacia de més antiguitat en l'exercici de la professió ha de prestar desinteressadament orientació, guia i consell als companys/es de recent incorporació que així ho sol·licitin.

L'advocat o advocada de recent incorporació gaudeix del dret de requerir consell i orientació dels companys/es amb més experiència, en la mesura que sigui necessari per complir amb els seus deures professionals.

Article 30

CVE-DOGC-A-19023053-2019

Reclamacions derivades de l'exercici de la professió

1. El professional de l'advocacia ha de procurar resoldre extrajudicialment les reclamacions d'honoraris, pròpies i d'altres companys/es, esgotant totes les possibilitats d'un arranjament extrajudicial satisfactori. Si no ho aconsegueix, ho podrà sotmetre a l'arbitratge o la mediació del col·legi de l'advocacia corresponent.

Els honoraris no es poden impugnar amb la sola finalitat de retardar la solució definitiva de l'afer.

2. Els honoraris meritats i acreditats per un altre professional de l'advocacia no es poden impugnar amb la sola finalitat de retardar la solució definitiva de l'afer.

3. És recomanable la mediació col·legial en totes les accions de caire professional entre professionals de l'advocacia. En aquest sentit, l'advocat o advocada que, en nom propi o del/de la client/a, pretengui interposar una acció de responsabilitat civil o penal contra un altre advocat o advocada, ha de comunicar-ho a la junta de govern del partit judicial on s'exerciti l'acció si aquesta acció deriva de l'exercici de la professió.

Capítol VI

El secret professional

Article 31

Naturalesa de dret i deure

1. El secret professional és un dret i un deure del professional de l'advocacia.

2. Per raó del secret professional es limita l'ús de la informació reservada rebuda del/de la client/a a les necessitats de la seva defensa i s'exclou revelar-la, excepte en els casos d'aixecament del secret.

3. Es considera informació reservada la rebuda del/de la client/a en l'exercici de la professió en qualsevol de les seves modalitats, que per la seva naturalesa aquest tingui un interès jurídicament atencible a excloure-la del coneixement de tercers.

4. El deure de secret i confidencialitat s'estén a les comunicacions i a la informació rebuda del professional de l'advocacia contrari i del seu client o de la seva clienta sobre fets i notícies que a aquells interessis exclou del coneixement de tercers.

5. El professional de l'advocacia no pot ser obligat a declarar sobre fets o notícies que conegui per raó de qualsevol de les modalitats de la seva actuació professional.

Article 32

Àmbit objectiu, subjectiu i temporal

1. El secret professional empara la informació rebuda del client o de la clienta i de la contrapart amb independència del mitjà o el suport utilitzat.

2. El secret professional s'estén als professionals de l'advocacia col·laboradors, en sentit ampli, i subjecta també el personal dependent.

3. El secret professional persisteix després d'haver cessat la relació contractual del professional de l'advocacia amb el client/a.

Article 33

Aixecament

1. El secret professional es pot aixecar en els supòsits següents:

a) Quan el manteniment del secret pugui causar una lesió notòriament injusta i greu al professional de l'advocacia o a un tercer.

b) Quan el professional de l'advocacia sigui autoritzat de manera expressa pel titular de l'àmbit d'informació

reservada.

c) En els expedients disciplinaris col·legials i d'impugnació d'honoraris.

2. En tots els supòsits, el professional de l'advocacia l'interessat en l'aixecament del secret ho ha de sol·licitar a la junta de govern del partit judicial on ha de tenir efectes l'aixecament acordat o al membre de la junta en el qual aquesta ho delegui, la qual l'autoritzarà si es compleixen els requisits establerts en aquest article, atenent els interessos en conflicte.

Article 34

Emparament col·legial en l'àmbit del secret professional

1. El col·legi vetlla pel compliment del dret i el deure de secret i protegeix els/les col·legiats/ades quan aquest compliment pugui estar amenaçat, i també intervé en qualsevol situació de pertorbació, d'ofici o a instància dels interessats i les interessades.

2. En les actuacions policials o judicials que afectin un professional de l'advocacia o societat professional d'advocacia, el/la degà/ana, o qui el representi, a petició d'aquells, haurà d'assistir a les diligències, a fi de vetllar per la salvaguarda del secret professional.

Capítol VII

La publicitat

Article 35

Licitud de la publicitat

1. Les advocades i els advocats i les societats professionals d'advocacia poden realitzar lliurement actes de publicitat dins el marc establert per la legislació general sobre publicitat i defensa de la lliure competència, i per les normes deontològiques de l'advocacia.

2. La publicitat ha d'ésser objectiva, veraç i digna, tant pel seu contingut com pels mitjans emprats i ha de respectar la llibertat, la dignitat i la integritat com a principis essencials de la professió, així com el secret professional.

3. La conducta dels professionals de l'advocacia en matèria de comunicacions comercials ha de ser ajustada al que disposa la llei, amb la finalitat de salvaguardar la independència i la integritat de la professió, i també, si s'escau, el secret professional.

Article 36

Publicitat il·lícita

1. La publicitat dels professionals de l'advocacia i de les societats professionals d'advocacia és lícita, excepte en els casos en què estigui expressament prohibida. Són actes de publicitat il·lícita perquè vulneren les normes contingudes en la llei de competència deslleial i en la Llei 34/1988, de 11 de novembre, general de publicitat:

a) La publicitat que atempti contra la dignitat i els valors de la persona, o de l'advocacia o vulneri els valors i els drets reconeguts en la Constitució.

b) La publicitat enganyosa.

c) I, en general, la publicitat deslleial perquè resulta contrària a les exigències de la bona fe.

2. Són actes de publicitat il·lícita, perquè vulneren les normes de deontologia de la professió:

a) La publicitat que comporti la violació del deure de secret professional.

b) La publicitat que incorpori la promesa al client d'obtenir un determinat resultat quan aquest no depengui exclusivament de l'actuació de l'advocat.

CVE-DOGC-A-19023053-2019

- c) La publicitat que faci menció de clients o afers professionals sense l'autorització escrita del client.
- d) La publicitat adreçada a les víctimes directes o indirectes de catàstrofes, calamitats públiques o altres successos que hagin produït un nombre elevat de víctimes que poden constituir delicte, per oferir-los els seus serveis professionals fins que no hagin transcorregut 45 dies des del fet, així com l'adreçada a persones implicades en processos judicials o de naturalesa anàloga. Aquestes prohibicions queden sense efecte en cas que la prestació d'aquests serveis professionals hagi estat sol·licitada expressament per la víctima.
- e) La no identificació de l'advocat/ada o la societat col·lectiva que ofereix els serveis.
- f) I, en general, la publicitat contrària a les normes deontològiques de la professió.

Article 37

Utilització de logotips i/o eslògans institucionals

1. Amb l'autorització prèvia de la junta de govern, els professionals de l'advocacia i les societats professionals d'advocacia poden utilitzar en la seva publicitat els logotips i/o eslògans institucionals que el seu col·legi tingui adoptats al respecte.
2. En cap cas es poden utilitzar els símbols o emblemes corporatius oficials.

Capítol VIII

Els honoraris

Article 38

Dret del professional de l'advocacia i de les societats professionals d'advocacia als honoraris

El professional de l'advocacia i les societats professionals d'advocacia tenen dret a percebre honoraris en contraprestació als seus serveis i a reintegrar-se de les despeses generades a causa de la seva actuació professional.

Article 39

Llibertat en la fixació d'honoraris

1. Els honoraris són els que lliurement pactin el professional de l'advocacia o societat professional i el/la client/a.
2. Els professionals de l'advocacia i les societats professionals d'advocacia poden formalitzar per escrit el pacte sobre honoraris, que pot ser incorporat al full d'encàrrec professional, i en qualsevol cas sempre que ho sol·liciti el/la client/a. Les parts poden sotmetre a l'arbitratge del col·legi de l'advocacia corresponent o a mediació els conflictes que puguin sorgir en aquesta matèria, sens perjudici dels drets d'intervenció que es puguin establir per aquest servei.
3. Els col·legis han de fomentar la formalització per escrit d'aquests pactes.

Article 40

Pacte en funció del resultat

Es permet pactar amb el client honoraris basats en el resultat de l'afer, fins i tot amb l'establiment d'un tant per cent d'aquest resultat.

Article 41

Pressupost

CVE-DOGC-A-19023053-2019

1. És recomanable que el professional de l'advocacia o la societat professional lliuri al/a la client/a un pressupost per escrit. Hi ha l'obligació de lliurar-lo quan el/la client/a el sol·liciti.
2. El pressupost ha d'incloure la previsió aproximada de l'import dels honoraris i de les despeses necessàries per realitzar l'actuació professional, destacant el seu caràcter merament orientador i aproximatiu. En cas que no es pugui realitzar una previsió aproximada d'aquests imports, es pot informar dels criteris que s'utilitzen per calcular-los.

Article 42

Provisió de fons

Abans de realitzar la seva actuació professional o durant la seva realització el professional de l'advocacia o societat professional pot sol·licitar al/a la client/a una o més provisions de fons a compte dels honoraris i les despeses necessàries per dur a terme l'actuació esmentada.

Article 43

Minuta

1. Per fer efectiva la seva remuneració, el professional de l'advocacia o societat professional ha de lliurar una minuta al/a la client/a, la qual ha de complir els requisits legals i fiscals corresponents, i ha d'expressar detalladament els conceptes determinats dels honoraris i la relació de les despeses.
2. Les parts poden acordar la satisfacció parcial dels honoraris, expedint la minuta corresponent, sens perjudici de la liquidació final.
3. El professional de l'advocacia o societat professional pot emetre una minuta proforma, mitjançant la qual notifica per endavant al client els seus honoraris, sense exigir-ne encara el pagament.

Article 44

Competències col·legials en matèria d'honoraris

1. Els col·legis poden elaborar criteris orientatius als únics i exclusius efectes de la taxació de costes i de la jura de comptes dels professionals de l'advocacia.

Aquests criteris també són vàlids per al càlcul d'honoraris i drets que corresponen als efectes de taxació de costes en l'assistència jurídica gratuïta.

2. En l'aprovació d'aquests criteris orientatius els col·legis han de tenir en compte principalment els criteris següents:

- a) La quantia econòmica de l'assumpte.
- b) El temps esmerçat.
- c) La dificultat de l'encàrrec.
- d) La intensitat de la dedicació.
- e) La urgència i l'especialització exigides.
- f) L'interès i la transcendència personal o patrimonial de l'assumpte.
- g) La millor utilitat que la intervenció professional pugui reportar al client.

3. Els col·legis poden establir drets d'intervenció per l'emissió d'informes, dictàmens i per l'exercici de les competències establertes en aquest capítol, el pagament dels quals és obligatori, en tot cas, pel lletrat o lletrada, sense perjudici que puguin repercutir el seu import.

Article 45

Taxació de costes

1. En cas de condemna en costes a la part contrària, el professional de l'advocacia o societat professional de la part afavorida ha de comunicar la minuta a l'advocat o advocada contrari abans de demanar la taxació de costes al jutjat, a fi i efecte d'intentar-ne obtenir el cobrament extrajudicial.

2. L'expressa imposició de les costes processals no eximeix el litigant afavorit per la condemna en costes de l'obligació de pagar els honoraris al seu advocat o advocada.

Capítol IX

Societats professionals

Article 46

Exercici individual i col·lectiu

1. Els advocats i advocades poden exercir l'advocacia de manera individual, sigui per compte propi o per compte d'altri, o de manera col·lectiva, mitjançant la constitució de societats professionals d'advocacia.

2. Les societats professionals aquí regulades són les que tenen per objecte l'exercici de l'advocacia, bé exclusivament, bé juntament amb l'exercici d'una altra professió que no sigui legalment incompatible, i es regeixen per les normes especials contingudes en el present capítol, per la regulació col·legial de desenvolupament d'aquestes normes i, supletòriament, per la regulació general de les societats professionals i la de la forma societària adoptada.

3. Els socis i les sòcies poden incloure en el contracte social tots els pactes que considerin convenients, sempre que no s'oposin a la normativa aplicable.

Article 47

Libertat de constitució i d'elecció de forma societària

1. Els advocats i les advocades poden exercir l'advocacia col·lectivament associant-se entre si o amb altres professionals mitjançant la constitució de societats professionals d'advocacia, amb els límits i les condicions establerts a la normativa aplicable en matèria de societats professionals.

2. Les societats professionals d'advocacia poden adoptar qualsevol de les formes societàries admeses en dret, incloses les societats mercantils.

3. El contracte de societat professional ha de formalitzar-se en escriptura pública.

Article 48

Inscripció al registre col·legial

1. Els col·legis de l'advocacia a Catalunya crearan els seus respectius registres de societats professionals d'advocacia.

2. Les societats professionals d'advocacia s'han d'inscriure necessàriament al registre del col·legi corresponent per raó del domicili social, sens perjudici de la seva inscripció, en el registre mercantil.

3. En la inscripció col·legial s'han de fer constar les mencions exigides per la normativa vigent per a la inscripció de la forma societària de què es tracti i, en tot cas:

a) La identificació deis socis i sòcies atorgants de l'escriptura pública, així com la identificació de les persones encarregades inicialment de l'administració i representació; expressant en cada supòsit la condició o no de soci o sòcia professional.

b) En el seu cas, el col·legi professional al qual pertanyen els socis i sòcies i el seu número de col·legiat/ada, mitjançant certificació col·legial acreditativa de les dades identificatives, així com de l'habilitació actual per a l'exercici de la professió.

c) Data i referència identificativa de l'escriptura pública de constitució i notari autoritzant; i duració de la

CVE-DOGC-A-19023053-2019

societat si s'hagués constituït per temps determinat.

d) L'activitat o activitats professionals que constitueixin l'objecte social, la denominació o raó social i el domicili de la societat.

e) Certificació registrat acreditativa de la prèvia inscripció de la societat professional al registre mercantil.

4. A efectes de publicitat, els col·legis de l'advocacia han de remetre periòdicament al Ministeri de Justícia, a la comunitat autònoma i al Consell de Col·legis de l'Advocacia de Catalunya, les inscripcions practicades en els seus corresponents registres de societats professionals.

Article 49

Desenvolupament de l'activitat professional i responsabilitat disciplinària.

1. La societat professional i els professionals que hi actuen han d'exercir l'activitat professional que constitueix l'objecte social de conformitat amb el règim deontològic i disciplinari propi de l'activitat professional.

Les causes d'incompatibilitat o d'inhabilitació per a l'exercici de la professió que afectin qualsevol dels socis són extensives a la societat i a la resta de socis i sòcies professionals, tret de l'exclusió del soci o sòcia inhabilitat o incompatible en els termes legalment establerts en el termini de tres mesos des que la causa d'incompatibilitat sigui efectiva o des de la fermesa de la inhabilitació.

2. En cap cas pot ser obstacle l'exercici de l'activitat professional a través de la societat per a l'efectiva aplicació als professionals, socis o no, del règim disciplinari que correspon.

Sense perjudici de la responsabilitat personal del professional actuant, la societat professional també pot ser sancionada d'acord amb el règim disciplinari del capítol XII.

3. La societat professional i qui la contracti poden acordar que, abans de l'inici de la prestació professional, la societat professional posi a disposició del contractant, almenys, les següents dades identificatives del professional o professionals que hagin de prestar els serveis: nom i cognoms, títol professional, col·legi professional al qual pertany i expressió de si és soci o sòcia de la societat professional o no.

Capítol X

Substitució en la defensa i vènia

Article 50

Dret del/de la client/a a canviar de professional de l'advocacia

1. El/La client/a té dret a canviar de professional de l'advocacia o de societat professional en qualsevol moment.

2. L'exercici d'aquest dret no es pot sotmetre a cap condició.

Article 51

Obligacions del nou professional de l'advocacia

El nou professional de l'advocacia o societat professional ha de complir les obligacions següents:

a) Comunicar a l'anterior advocat o advocada, per escrit i de manera que permeti la constància de la recepció de la comunicació, la decisió del/de la client/a de canviar de professional de l'advocacia i sol·licitar-li la vènia, adjuntant el document que acrediti que el/la client/a li ha encomanat l'encàrrec.

b) Informar el/la client/a del dret de l'antic professional de l'advocacia o societat professional de cobrar els honoraris, sens perjudici d'una eventual discrepància sobre aquests.

Article 52

Obligacions de l'anterior professional de l'advocacia

Un cop rebuda la comunicació del nou professional de l'advocacia o societat professional, l'anterior ha de complir les obligacions següents:

- a) Comunicar al nou professional la concessió de la vènia, per escrit i de manera que permeti la constància de la recepció de la comunicació.
- b) Informar el nou professional, amb la màxima celeritat possible, de totes les dades rellevants per a l'assessorament jurídic del/de la client/a.
- c) Lliurar al nou professional de l'advocacia tota la documentació relativa al cas, entenen per tal aquella que li ha aportat a l'advocat o l'advocada, així com els documents que l'advocat hagi obtingut per compte del client. L'anterior professional no pot retenir en cap cas la documentació del/de la client/a, tot i que pot mantenir còpia dels documents que li lliuri.

Article 53

Concessió de la vènia per part del Col·legi

1. En cas que l'anterior professional de l'advocacia no concedeixi la vènia a qui li hagi sol·licitat, dins d'un termini màxim de 48 hores, podrà sol·licitar-se'n la concessió a la Junta de Govern. El nou professional s'adreçarà al col·legi per escrit, acreditant haver sol·licitat prèviament la vènia a l'anterior advocat o advocada i l'encàrrec.
2. En aquells supòsits en què la urgència, degudament acreditada, ho aconselli, correspon al/a la degà/ana, vicedegà/ana o membre de la Junta de Govern en qui deleguin, la concessió de la vènia.

Article 54

Efectes de la concessió de la vènia

1. El canvi de professional de l'advocacia es produeix des del moment en què el nou professional rep la comunicació de concessió de la vènia per part de l'anterior o del col·legi.
2. La recepció de la comunicació esmentada legitima l'actuació del nou professional i allibera l'anterior de tota responsabilitat derivada de fets posteriors.
3. En cas de discrepància entre l'anterior professional o la societat professional i el/la client/a pel que fa als honoraris professionals, els afectats poden sotmetre aquestes discrepàncies a informe del col·legi de l'advocacia corresponent, que les ha de resoldre en un procediment que garanteixi la intervenció de tots els interessats.

Capítol XI

La formació

Article 55

Etales en la formació del professional de l'advocacia

La formació del professional de l'advocacia comprèn les següents etapes: la universitària, la de capacitació professional, la continuada i la d'especialització.

La de capacitació professional és tutelada per les universitats i els col·legis de l'advocacia en els termes establerts per la legislació vigent. La formació continuada i la d'especialització seran tutelades pels col·legis de l'advocacia i pel Consell.

Article 56

Formació continuada

CVE-DOGC-A-19023053-2019

1. Els professionals de l'advocacia tenen el dret i el deure de seguir una formació continua.
2. Els col·legis de l'advocacia han d'organitzar de manera permanent activitats formatives d'actualització professional dels/de les col·legiats/ades i expedir certificacions acreditatives de la participació dels assistents en aquestes activitats, conjuntament, si s'escau, amb les universitats que hi hagin participat.

Article 57

Especialització professional

1. El professional de l'advocacia pot accedir al reconeixement d'una especialització professional ja sigui per acreditació de mèrits, ja sigui mitjançant la superació de cursos d'especialització homologats pel Consell en els quals també cal acreditar experiència professional.
2. L'especialització pot suposar un mèrit, però no una habilitació específica per a l'exercici.

Article 58

Competències del Consell

En la formació dels professionals de l'advocacia, correspon al Consell desenvolupar les funcions següents:

- a) Dictar les normes d'homologació de les escoles de pràctica jurídica que tinguin alguna de les seus, o subseus, a Catalunya, així com de les pràctiques que s'hi fan, com també homologar-les.
- b) Establir les condicions per acreditar la formació continuada.
- c) Determinar els paràmetres de les activitats formatives d'especialització que imparteixin els col·legis de l'advocacia i altres organismes, institucions, entitats o persones, públiques o privades, homologar-les, reconèixer l'especialitat professional de l'advocat i advocada, i expedir-ne l'acreditació final.
- d) Promoure, facilitar, organitzar i, si escau, finançar activitats de formació professional continuada i d'especialització.
- e) Innovar en la formació continuada i d'especialització incorporant la tecnologia online, mitjançant una plataforma formativa pròpia que garanteixi l'accés virtual a tota l'advocacia.
- f) Desenvolupar, coordinar i/o participar en iniciatives i projectes d'estudi i d'investigació per a l'actualització legislativa relacionades amb la formació continuada i d'especialització de l'advocacia.
- g) Detectar les necessitats formatives de l'advocacia, així com si s'escau, planificar, preparar, executar i avaluar els plans de formació dels col·legis i del mateix Consell.
- h) Establir anualment la determinació dels barems per a les remuneracions de les activitats docents, d'investigació i recerca desenvolupades pel Consell.

Article 59

Competències dels col·legis

En la formació dels professionals de l'advocacia, correspon als col·legis de l'advocacia desenvolupar les funcions següents:

- a) Fomentar, crear, organitzar i mantenir escoles de pràctica jurídica, així com concertar convenis amb universitats en els termes previstos en la Llei d'accés a les professions d'advocat i procurador i en el seu reglament.
- b) Promoure, facilitar, organitzar i, si escau, finançar activitats de formació professional continuada i d'especialització.
- c) Homologar, segons les condicions que fixi el Consell, les activitats de formació continuada que, dins la seva demarcació territorial, imparteixin per a professionals de l'advocacia altres organismes, institucions, entitats o persones, públiques o privades.
- d) Acreditar la participació dels professionals de l'advocacia en la formació continuada.

e) Promoure la formació deontològica dels seus col·legiats i de les seves col·legiades.

Capítol XII

La responsabilitat disciplinària

Article 60

Responsabilitat disciplinària dels professionals de l'advocacia

1. Les advocades i els advocats, així com les societats professionals d'advocacia, tenen el dret i el deure d'actuar segons les normes i les tècniques pròpies del coneixement de la professió, prenent en consideració les experiències pròpies de l'advocacia.
2. Els professionals de l'advocacia i la societat professional d'advocacia estan subjectes a la responsabilitat disciplinària derivada de l'incompliment de la normativa deontològica, amb independència de l'eventual responsabilitat civil, disciplinària processal o penal en què puguin incórrer, sense perjudici d'estar a les proscripcions de doble sanció quan concorri identitat de fet, subjecte i fonament.
3. La responsabilitat disciplinària dels professionals de l'advocacia i les societats professionals d'advocacia s'exigeix mitjançant el procediment disciplinari corresponent i en funció de les infraccions i les sancions tipificades en la Llei de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals, amb les especificitats previstes en aquesta normativa reguladora de l'exercici professional i del règim disciplinari comuna a la professió d'advocacia i la resta de normativa aplicable.

Article 61

Potestat disciplinària dels col·legis i del Consell

1. La potestat disciplinària dels col·legis de l'advocacia catalans i del Consell dels Col·legis de l'Advocacia de Catalunya s'ajusta al que disposa aquesta norma, les vigents lleis de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú i de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals, i d'acord amb els articles 24 i 25 de la Constitució.
2. Les sancions disciplinàries corporatives es fan constar en tot cas en l'expedient personal del/de la col·legiat/ada o de la societat professional d'advocacia.

Article 62

Òrgans competents per a l'exercici de la potestat disciplinària

1. Són òrgans competents per a l'exercici de la potestat disciplinària:
 - a) La junta de govern del col·legi de l'advocacia en l'àmbit del qual s'hagi realitzat l'actuació, sense perjudici de les competències d'execució de la sanció per part del col·legi on estigui incorporat el col·legiat.
 - b) El Consell dels Col·legis de l'Advocacia de Catalunya, quan la persona afectada tingui un càrrec de govern en el col·legi.
 - c) El Consell dels Col·legis de l'Advocacia de Catalunya, quan la persona afectada tingui un càrrec de govern en el Consell, però en aquest cas l'afectat pel procediment disciplinari no pot prendre part de les deliberacions i votacions.
2. A aquests òrgans correspon en qualsevol cas la iniciació i la resolució final decisòria del procediment disciplinari.
3. Per a la tramitació del procediment disciplinari i la proposta de resolució, els òrgans competents per a l'inici del procediment han de nomenar un instructor i un secretari. La competència per fer aquest nomenament pot ser atribuïda amb caràcter permanent a un altre òrgan col·legial que pot ser la comissió de deontologia o de règim disciplinari.
4. S'han d'adoptar totes les mesures necessàries per separar les fases d'instrucció i de resolució del

CVE-DOGC-A-19023053-2019

procediment disciplinari. Amb aquesta finalitat, en el cas que l'instructor o el secretari siguin membres de la junta de govern o del Consell, no podran participar en les deliberacions ni en les votacions de resolució de l'expedient.

5. Per a la tramitació del procediment disciplinari, els col·legis de l'advocacia poden delegar en el Consell dels Col·legis de l'Advocacia de Catalunya, mitjançant encàrrec de gestió, aquestes funcions prèvies a la resolució de l'expedient.

Article 63

Principi de tipicitat

Són infraccions les conductes previstes en aquesta normativa, que es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

Article 64

Infraccions professionals

Són infraccions professionals les que afecten a l'exercici de la professió en allò que es refereixi a la relació dels professionals de l'advocacia amb el/la client/a, l'Administració de justícia o altres administracions públiques, i altres professionals de l'advocacia.

Article 65

Infraccions professionals molt greus

Són infraccions professionals molt greus:

1. La condemna per delictes dolosos, en qualsevol grau de participació, que es cometin en l'exercici de la professió.
2. L'exercici de la professió que vulneri una resolució administrativa o judicial ferma d'inhabilitació professional, de declaració d'incompatibilitat administrativa o professional, o una disposició legal en què s'estableixi la prohibició d'exercir.
3. La vulneració del deure de secret professional, llevat dels casos en què aquest sigui aixecat, quan es derivi un perjudici greu al titular de l'interès lesionat. En tot cas, el titular de l'interès ha d'acreditar el perjudici i la seva gravetat.
4. L'incompliment de la prohibició d'adreçar-se a les víctimes de catàstrofes, calamitats públiques o altres successos que hagin produït un nombre elevat de víctimes per oferir-los els seus serveis professionals dins dels 45 dies des del fet.
5. L'incompliment dels deures professionals tipificats en aquesta normativa quan en resulti un perjudici greu per a les persones destinatàries del servei o per a tercers.

Article 66

Infraccions professionals greus:

Són infraccions professionals greus:

1. La vulneració de les normes essencials de l'exercici i la deontologia professionals següents:
 - a) Incomplir el respecte a la confidencialitat dels tractes entre dels professionals de l'advocacia i dels documents en qualsevol suport que hagi generat la seva relació i sigui quin sigui el seu contingut.
 - b) L'aportació de comunicacions entre lletrats a un procediment judicial, sense autorització de l'altre/a advocat/ada i/o, en el seu cas, de la junta de govern.
 - c) Demanar la citació d'un advocat o advocada com a testimoni, sense el seu consentiment i/o, en el seu cas, sense la comunicació prèvia a la junta de govern, per raó de la seva actuació professional.

CVE-DOGC-A-19023053-2019

- d) Acceptar encàrrecs professionals contra qui hagi estat client seu, fora dels supòsits excepcionals previstos en l'article 22.2 d'aquesta Normativa.
- e) La realització d'un acte de publicitat il·lícita, quan aquest tingui una transcendència particular per la seva difusió o pel perjudici ocasionat.
- f) La incompareixença injustificada a judici o a qualsevol altra diligència judicial, sempre que consti la deguda citació i que aquesta situació hagi produït un perjudici rellevant al/a la client/a, a un/a company/a, o a la resta de ciutadans i d'operadors jurídics implicats.
- g) En cas de canvi de professional de l'advocacia, aconsellar al/a la client/a no abonar els honoraris del seu anterior advocat o advocada.
- h) No respectar un pacte o acord celebrat entre advocats.
2. L'incompliment dels deures professionals quan d'això en resulti un perjudici per a les persones destinatàries del servei. Es considera incompliment dels deures professionals:
- a) Defensar interessos contraposats o acceptar un encàrrec professional que produeixi greu conflicte d'interessos o perill per a la independència professional.
- b) Causar indefensió al/a la client/a.
- c) L'actuació negligent greu o mala praxi professional en la direcció de l'afer encomanat, declarades judicialment.
- d) No haver dut a terme l'encàrrec professional.
- e) Retenir documentació lliurada pel/per la client/a.
- f) No fer la corresponent liquidació d'honoraris professionals quan escaigui.
- g) Compensar amb fons del/de la client/a, sense el seu consentiment, honoraris meritats.
- h) En les negociacions amb altres companys/es, facilitar-los informació falsa o atribuir-se facultats de decisió diferents de les conferides pel client/a.
- i) Qualsevol altra infracció d'un deure tipificat en aquesta Normativa i en els estatuts dels col·legis i del Consell quan afecti els aspectes essencials de la relació entre professionals de l'advocacia i clients/es, o entre professionals.
3. L'incompliment de l'obligació col·legial de comunicar els supòsits d'intrusisme professional dels quals es tingui coneixement.
4. La participació, l'afavoriment, la col·laboració o la connivència en actes d'intrusisme professional i en el seu encobriment.
5. L'incompliment del deure d'assegurança, en els termes que reglamentàriament es prevegi, tant pel que fa la contractació i vigència de la pòlissa, estar al corrent de pagament de la corresponent quota, així com la cobertura mínima que, en el seu cas, hagi estat fixada.
6. L'incompliment del deure de prestació obligatòria que sigui legalment establert, llevat de l'acreditació de causa justificada que faci impossible la prestació del servei, després d'haver estat requerida degudament.
7. Els actes que tinguin la consideració de competència deslleial d'acord amb el que estableixin les lleis, inclosa la captació deslleial de clients, i prèvia declaració judicial en sentència ferma.
8. Les actuacions professionals que vulnerin els principis constitucionals internacionals d'igualtat i de no-discriminació.

Article 67

Infraccions professionals lleus

Són infraccions professionals lleus:

1. La vulneració de qualsevol norma que reguli l'activitat professional, sempre que no constitueixi una infracció greu o molt greu. Es considera vulneració lleu de les normes essencials de l'exercici i la deontologia professionals:

- a) Les infraccions previstes en els articles anteriors sempre que sigui lleu la lesió o el perjudici produït.
- b) La valoració publicitària sobre la qualitat del propi servei amb menció de clients o afers sense autorització dels interessats.
- c) No notificar al col·legi el canvi de domicili o d'adreça electrònica o altres dades o circumstàncies rellevants per a l'exercici de la professió.
- d) Assumir la defensa del/de la client/a d'un altre professional de l'advocacia sense sol·licitar-li la vènia.
- e) No concedir la vènia degudament sol·licitada, o condicionar-la al pagament d'honoraris.
- f) En concedir la vènia, no subministrar al nou advocat o advocada tota la informació rellevant i la documentació que hagi estat aportada pel client/a per a la defensa dels seus interessos.
- g) L'ofensa o desconsideració envers un/a company/a, així com no atendre les comunicacions rebudes d'un company/a.
- h) Entrar en contacte amb la part contrària sense autorització o intervenció del seu advocat o de la seva advocada.
- i) Abusar de la circumstància d'ésser l'únic professional de l'advocacia intervinent.
- j) Aconsellar el contrari sense que estigui assessorat per un professional de l'advocacia, a menys que s'hagi mantingut una estricta objectivitat.
- k) La desconsideració envers la part contrària.
- l) Permetre la utilització del seu nom o signatura a altres professionals no professionals de l'advocacia en assumptes que no li hagin estat confiats directament.
- m) En causar baixa en l'exercici de la professió, no notificar aquesta circumstància als òrgans judicials o administratius en els quals el professional de l'advocacia dirigeixi un procediment.
- n) No notificar prèviament a la junta de govern la interposició d'una acció civil o penal contra un altre professional de l'advocacia per causes derivades de l'exercici de la professió,
- o) La desconsideració envers els òrgans judicials, la resta d'operadors jurídics o el personal de qualsevol administració pública davant la qual intervingui.
- p) La realització d'un acte de publicitat il·lícita quan aquest acte no tingui una particular transcendència motivada per la difusió o per altres circumstàncies. Això no obstant, atesa l'escassa transcendència de la infracció, la junta de govern podrà no sancionar-la quan l'advocat/ada hagi cessat immediatament en la seva realització tan aviat com hagi rebut el requeriment de cessació per part de la comissió de publicitat o de l'òrgan col·legial competent.
- q) Qualsevol altra infracció lleu d'un deure tipificat en aquestes normes i en els estatuts dels col·legis i del Consell quan afecti els aspectes essencials de la relació entre professionals de l'advocacia i clients/es, o entre professionals.

2. L'incompliment lleu dels deures professionals. Es considera incompliment lleu dels deures professionals:

- a) Prometre resultats que no depenguin exclusivament de l'actuació professional.
- b) La desatenció o desconsideració envers el/la client/a. No informar el/la client/a quan aquest/a ho demani sobre les actuacions realitzades i sobre els resultats que es vagin assolint.
- c) No informar el/la client/a quan ho demani sobre el cost i el resultat previsible de la seva actuació professional, així com les conseqüències que pot tenir una condemna en costes.

Article 68

Infraccions col·legials:

Són infraccions col·legials les que afecten la relació del professional de l'advocacia amb el col·legi professional i amb altres advocats o advocades en l'àmbit del funcionament orgànic del col·legi.

Article 69

Infraccions col·legials molt greus

1. Són infraccions col·legials molt greus:

- a) L'incompliment d'obligacions establertes per les lleis, pels estatuts o per altres normes col·legials.
- b) L'incompliment d'acords o decisions adoptats per òrgans del col·legi professional sobre matèries que s'especifiquin estatutàriament.
- c) La realització d'actes que impedeixin o alterin greument el funcionament normal del col·legi professional o dels seus òrgans.

2. També és infracció col·legial molt greu el falsejament, per qualsevol mitjà, de les dades de les justificacions de les actuacions de la justícia gratuïta.

Article 70

Infraccions col·legials greus

Són infraccions col·legials greus:

- a) L'ofensa o la desconsideració greus envers altres professionals col·legiats o envers els membres dels òrgans de govern del col·legi i/o el Consell de Col·legis, o envers el personal de qualsevol d'aquestes entitats.
- b) Constituir una societat professional d'advocacia que tingui per objecte l'exercici conjunt de diverses professions quan legalment se n'hagi establert la incompatibilitat.
- c) Constituir una societat professional d'advocacia que incompleixi el que estableix el capítol IX de la present norma i la legislació vigent en matèria de societats professionals.

Article 71

Infraccions col·legials lleus

Són infraccions col·legials lleus:

- a) L'ofensa o la desconsideració lleus envers altres professionals col·legiats o envers els membres dels òrgans de govern del col·legi i/o el Consell de Col·legis, o envers el personal de qualsevol d'aquestes entitats.
- b) No sol·licitar la inscripció de qualsevol alta o baixa referida als professionals de l'advocacia que col·laborin per a la societat professional d'advocacia.

Article 72

De les sancions disciplinàries

1. Les infraccions professionals molt greus poden ésser objecte de les sancions següents:

- a) Inhabilitació professional durant un temps superior a un any i no superior a cinc anys.
- o
- b) Multa d'entre 5.001 euros i 50.000 euros.

2. Les infraccions professionals greus poden ésser objecte de les sancions següents:

- a) Inhabilitació professional durant un temps no superior a un any.
- o
- b) Multa entre 1.001 euros i 5.000 euros.

3. Les infraccions professionals lleus poden ésser objecte de les sancions següents:

- a) Amonestació, consistent en apercibiment per escrit.

o

b) Multa d'una quantitat no superior a 1.000 euros.

4. Disposicions comunes a les sancions anteriors:

a) Com a sanció complementària també es pot imposar l'obligació de fer activitats de formació professional o deontològica si la infracció s'ha produït a causa de l'incompliment de deures que afectin l'exercici o la deontologia professionals.

b) Si l'infractor/a ha obtingut un guany econòmic, es pot afegir a la sanció que estableix aquest article una quantia addicional fins a l'import del profit que n'hagi obtingut el professional.

c) Quan la sanció tingui únicament caràcter pecuniari, el presumpte responsable pot acceptar-ne el pagament voluntari en qualsevol moment anterior a la resolució, cosa que implica la terminació del procediment, excepte, en el seu cas, pel que fa a la reposició de la situació alterada o a la determinació de la indemnització pels danys i perjudicis causats per la comissió de la Infracció. En aquest cas, l'òrgan competent per resoldre el procediment ha d'aplicar reduccions de, almenys, el 20% sobre l'import de la sanció proposada. Les reduccions esmentades han d'estar determinades en la notificació d'iniciació del procediment i la seva efectivitat està condicionada al desistiment o la renúncia de qualsevol acció o recurs en via administrativa contra la sanció.

5. Les infraccions col·legials molt greus poden ésser objecte d'expulsió, únicament en cas de reiteració en la comissió de les infraccions molt greus d'incompliment d'obligacions establertes per les lleis, pels estatuts o per altres normes col·legials i d'incompliment d'acords o decisions adoptats per òrgans del col·legi professional sobre matèries que s'especifiquin estatutàriament, o de multa de fins a 5.000 euros.

6. Les infraccions col·legials greus poden ésser objecte d'amonestació o multa fins a 1.000 euros.

7. Les infraccions col·legials lleus són objecte d'amonestació, consistent en apercibiment per escrit.

8. A les infraccions col·legials els és igualment d'aplicació el que preveu l'apartat 4.c anterior quan tinguin caràcter exclusivament pecuniari.

Article 73

Expulsió col·legial

1. La sanció d'expulsió només és executiva si la resolució que la imposa és ferma en via administrativa.

2. Sempre s'ha de tenir en compte el dret de la persona sancionada de sol·licitar la rehabilitació en el termini de tres anys a comptar de l'efectivitat de la sanció.

Article 74

Inhabilitació professional

1. La sanció d'inhabilitació impedeix l'exercici professional durant el temps pel qual hagi estat imposada.

2. L'òrgan que té potestat per a imposar la sanció ha de comunicar la seva decisió en els termes previstos a l'article 99 d'aquesta Normativa.

3. La inhabilitació professional és efectiva a partir del moment en què la resolució que la decideix és ferma en via administrativa. En el cas que concorrin en una mateixa persona diverses resolucions d'inhabilitació successives, el termini establert en cadascuna es comença a comptar a partir del compliment definitiu de l'anterior.

Article 75

Graduació de les sancions:

En la imposició de les sancions s'ha de guardar la deguda proporcionalitat entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció aplicada. Es consideren especialment els criteris següents per a la graduació de les sancions a aplicar:

CVE-DOGC-A-19023053-2019

- a) La naturalesa o transcendència dels perjudicis causats.
- b) El grau de culpabilitat o l'existència d'intencionalitat.
- c) La continuïtat o la persistència en la conducta infractora.
- d) La reincidència per comissió en el termini d'un any d'una altra o més infraccions de la mateixa naturalesa professional o col·legial quan així hagi estat declarat per resolució ferma en via administrativa.
- e) Haver procedit, abans de conèixer que l'expedient disciplinari es dirigeix contra ell o ella, a confessar la infracció a l'òrgan competent.
- f) Haver col·laborat en la investigació del fet aportant proves, en qualsevol moment de la tramitació de l'expedient, que foren noves i decisives per declarar la seva responsabilitat.
- g) Haver reparat el dany ocasionat a resultes de la infracció o disminuït els seus efectes en qualsevol moment de la tramitació de l'expedient i amb anterioritat a la proposta de sanció que efectuï l'instructor.
- h) En les societats professionals, haver establert, abans de la imposició de la sanció, mesures eficaces per prevenir i descobrir les infraccions que en un futur es puguin cometre amb els mitjans o sota la seva cobertura.

Article 76

Concurs

Quan un mateix fet sigui susceptible d'ésser subsumit conforme a dues o més infraccions, es sanciona atenent els principis d'especialitat, subsidiarietat i consumpció quan una sola infracció sigui capaç de contemplar per si mateixa la totalitat del desvalor d'acció i de resultat.

Article 77

La responsabilitat disciplinària i deontològica de les societats professionals

1. Les societats professionals són disciplinàriament responsables de les infraccions comeses previstes en aquesta norma, per compte i en profit de les mateixes, per les persones físiques que tinguin en elles un poder de direcció fonamentat en l'atribució de la seva representació, bé per prendre decisions en el seu nom, bé per controlar el funcionament de la societat.

En els mateixos supòsits, les societats professionals són també disciplinàriament responsables de les infraccions comeses en l'exercici d'activitats socials i per compte i en profit de les mateixes, per qui, estant sotmès a l'autoritat de les persones físiques esmentades al paràgraf anterior, ha pogut realitzar els fets per no haver-se exercit sobre ell el degut control.

2. La responsabilitat disciplinària de les societats professionals no exclou necessàriament la de les persones físiques a què es refereix l'apartat anterior, ni la d'aquestes exclou la responsabilitat disciplinària d'aquelles, que es poden substanciar en un sol procediment. Quan, com a conseqüència dels mateixos fets, s'imposi a ambdues sanció de multa, l'òrgan sancionador modularà les respectives quanties, de manera que la suma resultant no sigui desproporcionada en relació amb la gravetat d'aquells.

3. La concurrència en les persones que materialment hagin realitzat els fets o en les que els haguessin fet possibles per no haver exercit el degut control, de circumstàncies excloents de la culpabilitat, no exclou ni modifica la responsabilitat disciplinària de les societats professionals, sense perjudici del que es disposa a l'article 75.

Article 78

Sancions per responsabilitat disciplinària de les societats professionals

1. Les infraccions disciplinàries, professionals o col·legials, atribuïbles a les societats professionals són objecte de les sancions següents:

- a) Les infraccions disciplinàries molt greus, sanció de multa de 5.001 a 50.000 euros.
- b) Les infraccions disciplinàries greus, sanció de multa de 1.001 euros a 5.000 euros.

c) Les infraccions disciplinàries lleus, sanció de multa no superior a 1.000 euros.

2. Si la societat professional responsable de la infracció ha obtingut un guany econòmic, es pot afegir una sanció addicional fins a l'import del profit obtingut.

3. En la imposició de les sancions a les societats professionals s'apliquen els mateixos criteris de graduació previstos a l'article 75.

Article 79

Executivitat

1. Les resolucions sancionadores només són executives si són fermes en via administrativa.

2. Els Col·legis professionals i el Consell de Col·legis tenen competència per a executar per ells mateixos llurs resolucions sancionadores, de conformitat amb el que estableixen les normes aplicables.

Article 80

Causas d'extinció de la responsabilitat disciplinària

1. La responsabilitat disciplinària s'extingeix:

a) Pel compliment de la sanció.

b) Per la defunció.

c) Per la prescripció

2. Si durant la tramitació del procediment disciplinari es produeix la causa prevista en les lletres *b* i *c* de l'apartat anterior es dictarà resolució per la qual es declari extingida la responsabilitat i s'arxivin les actuacions.

3. La baixa en el Col·legi no extingeix la responsabilitat disciplinària contreta durant el període d'alta. En els supòsits de sanció econòmica, aquesta pot ser executada amb independència de la situació del sancionat. En la resta de supòsits, l'òrgan competent ha de procedir a liquidar els terminis d'inhabilitació.

des de la fermesa de la sanció i la persona sancionada no pot donar-se d'alta fins al compliment del termini.

Article 81

Prescripció

1. Els terminis de prescripció de les infraccions disciplinàries són de tres anys respecte a les molt greus, de dos anys respecte a les greus i d'un any respecte a les lleus. Aquests terminis comencen a comptar des que la infracció s'ha comès. En el cas que es tractin d'infraccions continuades, el termini s'inicia quan han finalitzat totes les accions o omissions que infringeixin el mateix precepte administratiu o altres de semblants, en execució d'un pla preconcebut o aprofitant una ocasió idèntica. En els casos de infracció continuada, permanent, així com en les infraccions que exigeixin habitualitat, aquests terminis es computen, respectivament, des del dia en què es va realitzar l'última infracció, des que es va eliminar la situació il·lícita o des que va cessar la conducta.

En el cas de concurs d'infraccions o d'infraccions connexes, els terminis de prescripció s'han de computar de conformitat amb el que està previst per a la infracció més greu.

2. Els terminis de prescripció de les sancions disciplinàries són de tres anys respecte a les imposades per infraccions molt greus, de dos anys respecte a les imposades per infraccions greus i d'un any respecte a les imposades per infraccions lleus. Aquests terminis comencen a comptar des de l'endemà del dia en què esdevingui ferma la resolució que les imposa.

3. Els terminis de prescripció s'interrompen:

a) Per qualsevol actuació col·legial realitzada amb coneixement formal de l'afectat/ada conduent a la iniciació, la tramitació o la resolució del procediment disciplinari, considerant com a part integrant del mateix, a l'efecte d'interrupció de la prescripció, l'inici d'informació reservada o diligències informatives.

CVE-DOGC-A-19023053-2019

b) Per qualsevol actuació col·legial, realitzada amb coneixement formal del sancionat/da, dirigida a executar la sanció disciplinària. No tenen caràcter interruptor les notificacions de les actuacions col·legials que no tinguin per finalitat impulsar el procediment conduent a l'execució de la sanció disciplinària.

c) Per la interposició per part de la persona afectada o sancionada de reclamacions o recursos de qualsevol classe.

d) Per la suspensió de la tramitació del procediment perquè s'està tramitant un procés penal pels mateixos fets o per altres fets racionalment impossibles de separar dels sancionables d'acord amb aquesta Normativa.

4. El termini de prescripció de les infraccions es torna a iniciar si l'expedient sancionador ha estat aturat durant un mes per una causa no imputable al presumpte infractor/a.

5. El termini de prescripció de les sancions es torna a iniciar si el procediment d'execució resta aturat durant més de sis mesos per una causa no imputable a la persona infractora.

Article 82

Rehabilitació per caducitat de l'anotació

1. L'anotació de les sancions a l'expedient personal del/de la col·legiat/ada o de la societat professional caduca a l'any si ha estat per falta lleu; als dos anys si ha estat per falta greu; i als tres anys si ha estat per falta molt greu. Aquests terminis es computen des de l'endemà del dia en què s'hagi acomplert definitivament la sanció de suspensió en l'exercici professional, s'hagi notificat amb plena validesa la sanció d'amonestació, o s'hagi satisfet íntegrament l'import de les sancions econòmiques.

2. La rehabilitació es practicarà d'ofici, sens perjudici que la interessi el/la mateix/a col·legiat/ada.

3. La junta de govern ha de trametre al Consell General de l'Advocacia i al Consell dels Col·legis d'Advocats de Catalunya la resolució dictada en el procediment de rehabilitació.

Article 83

Àmbit d'aplicació del procediment disciplinari

Aquest procediment és aplicable a les actuacions que realitzen els col·legis de l'advocacia catalans i el Consell en l'exigència de les responsabilitats disciplinàries dels/de les col·legiats/ades o dels/de les advocats/ades que actuen en el seu àmbit territorial de col·legiació, així com de les societats professionals d'advocacia, en el cas d'infraccions de llurs deures professionals o col·legials.

Article 84

Concurrència de sancions i independència dels procediments

1. No poden ser objecte de sanció els fets que hagin estat sancionats penalment o disciplinàriament, en aquells casos que s'aprecii identitat de subjecte, fet i fonament.

2. L'òrgan competent ha de resoldre la no-exigibilitat de responsabilitat disciplinària en qualsevol moment de la instrucció del procediment en què quedi acreditada la fermesa d'una sanció penal o disciplinària sobre els mateixos fets, sempre que concorri, a més, identitat de subjecte i de fonament.

3. Quan està tramitant-se un procés penal pels mateixos fets o per altres fets racionalment impossibles de separar dels sancionables d'acord amb aquesta Normativa, serà suspesa la tramitació del procediment disciplinari amb suspensió dels còmputos de prescripció. La represa del procediment disciplinari queda ajornada fins que s'incorpori a l'expedient col·legial la decisió jurisdiccional ferma.

4. Un cop iniciat el procediment, en qualsevol moment en què l'instructor/a aprecii que la presumpta infracció pot constituir delictes, n'informarà immediatament l'òrgan que hagi ordenat la incoació del procediment per tal que aquest òrgan decideixi sobre la comunicació dels fets al Ministeri Fiscal i resolgui de suspendre el procediment fins que l'autoritat judicial es pronuncii en ferm.

5. Represa la tramitació del procediment disciplinari en qualsevol dels supòsits esmentats, la resolució sancionadora que es dicti ha de respectar l'apreciació dels fets continguda en la resolució judicial esmentada, sempre que la resolució sigui sancionadora.

Article 85

Mesures cautelars

1. Durant la tramitació de l'expedient sancionador per infraccions professionals, l'òrgan competent per incoar l'expedient disciplinari pot adoptar les mesures cautelars que siguin imprescindibles per assegurar l'eficàcia de la resolució final que pugui recaure. L'adopció d'aquestes mesures requereix un acord motivat i l'audiència prèvia de la persona afectada.

Aquestes mesures es poden acordar en la resolució que incoï el procediment o durant la seva tramitació.

2. Les mesures cautelars que es poden acordar són les següents:

a) En el cas de faltes molt greus, la suspensió de l'exercici professional per un període de sis mesos prorrogables per tres més, si els fets revesteixen una especial transcendència o se'n pot derivar un perjudici per als interessos col·legials, del client, de la persona que ha presentat la queixa, o resultar perjudicada la investigació dels fets.

b) En el cas d'infraccions greus, la suspensió de l'exercici professional per un període no superior a tres mesos.

3. El temps que l'afectat/ada ha estat subjecte a la mesura provisional de suspensió de funcions és, en tot cas, computable als efectes de compliment d'aquest tipus de sanció.

4. No es pot acordar la mesura de suspensió provisional en l'exercici de la professió per a la seva pròpia defensa quan el col·legiat/ada sigui part en un procés.

5. En qualsevol cas, les mesures cautelars que es puguin adoptar ha de respectar en tot moment els principis de proporcionalitat, efectivitat i mínima onerositat per a l'afectat/ada.

Article 86

Tramitació del procediment

El procediment disciplinari s'impulsa d'ofici en tots els seus tràmits, els quals respecten els principis establerts en la Constitució, en la Llei de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals, així com en els d'aquestes normes i, en allò no previst, en les lleis que regulen els procediments administratius de les administracions públiques.

Article 87

Notificacions

1. Les notificacions s'efectuen, i despleguen tota la seva eficàcia, a l'adreça electrònica o domicili professional i, subsidiàriament, al de residència que el/la col·legiat/ada hagi comunicat al col·legi, de conformitat amb el que estableix aquesta Normativa i, en tot cas, les lleis de procediment administratiu vigents.

2. Les notificacions a la resta d'interessats/ades es realitza en el domicili o l'adreça que hi hagin fet constar, i a través de mitjans telemàtics o electrònics en els casos en què el destinatari s'hagi comunicat inicialment per alguna d'aquestes vies amb el col·legi o quan, sense fer-ho, n'hagi donat el consentiment exprés.

3. Les notificacions en les quals, tot i incorporar-se el text íntegre de la comunicació, s'hagi omès un altre requisit legalment exigible, tenen efectes des de la data en què el destinatari realitzi qualsevol actuació de la qual es dedueixi que coneix el contingut i l'abast de la resolució o l'acte objecte de la notificació, o bé quan hi interposi qualsevol recurs que sigui procedent.

Article 88

Drets dels col·legiat i dels queixants en el procediment disciplinari

1. Les advocades i els advocats i societats professionals sotmesos a un procediment disciplinari tenen els drets següents:

CVE-DOGC-A-19023053-2019

- a) A ser informats dels fets que se'ls imputen, de les infraccions que aquests fets poden constituir i de les sancions que comporten, i també de la identitat de l'instructor, de l'òrgan competent per resoldre i de la norma que atribueix aquesta competència.
- b) A l'accés a l'expedient administratiu en qualsevol moment del procediment, a conèixer l'estat de la seva tramitació i a obtenir còpies dels documents continguts en aquest en els termes previstos per la legislació vigent.
- c) A abstenir-se de declarar en el procediment seguit en contra seva, a formular al·legacions, a proposar les proves que considerin adequades per a la seva defensa i a utilitzar tots els mitjans de defensa admesos per l'ordenament jurídic que siguin procedents.
- d) A la presumpció d'innocència i, per tant, mentre no recaigui resolució ferma, a no ser considerat culpable; a que la sanció estigui basada en actes o mitjans probatoris de càrrec o incriminadors de la conducta reprovada; a que la càrrega de la prova correspongui a qui acusa i que qualsevol insuficiència en el resultat de les proves practicades, lliurement valorat per l'òrgan sancionador, hagi de traduir-se en un pronunciament absolutori. A la presumpció de no-existència de responsabilitat disciplinària mentre no es demostrï el contrari.
- e) A actuar assistits de tècnic/a o assessor/a quan ho considerin convenient en la defensa dels seus interessos.
- f) A obtenir una resolució motivada del procediment que ha d'incloure una valoració de les proves practicades, i especialment d'aquelles que constitueixen els fonaments bàsics de la decisió, la fixació dels fets, la infracció o les infraccions que s'hagin comès i la sanció o les sancions que se li imposen, o bé la declaració de no existència d'infracció o de responsabilitat.
- g) A comunicar-se amb el col·legi per mitjans telemàtics i/o electrònics, així com a la protecció de les seves dades de caràcter personal i professional i, en particular, a la confidencialitat i seguretat de les que constin en els arxius i bases de dades col·legials.
2. Els autors de la queixa presentada contra un professional de l'advocacia, que hagi donat lloc a la Instrucció d'un procediment disciplinari, tenen els drets següents:
- a) A conèixer en qualsevol moment l'estat de la tramitació dels procediments en els quals tinguin la consideració d'interessats, el sentit del silenci administratiu en el cas que correspongui, quin és l'òrgan competent per a la instrucció, així com el contingut de la resolució i de la resta d'actes de tràmit que, si escau, s'hagin dictat. També tenen dret a accedir a l'expedient respectiu i obtenir una còpia de tots els documents que l'integrin.
- b) A relacionar-se per mitjans telemàtics i/o electrònics, facilitant en aquest cas, en la primera comunicació, la forma i l'adreça electrònica o número de telèfon en què vulguin rebre aquestes comunicacions.
- c) A no presentar dades i documents no exigits per les normes aplicables al procediment, atès que ja es troben en poder del propi Col·legi.
- d) A formular al·legacions i utilitzar els mitjans de defensa admesos per l'ordenament jurídic, i a aportar documents en qualsevol fase del procediment anterior a la proposta de resolució, que hauran de ser tinguts en compte per l'òrgan competent a l'hora de resoldre.
- e) A actuar assistits per un professional de l'advocacia quan ho considerin adient per a la defensa dels seus interessos.
- f) A qualsevol altre dret previst en la normativa vigent.

Article 89

Formes d'iniciació del procediment

1. El procediment s'inicia d'ofici, com a conseqüència de la pròpia iniciativa de l'òrgan col·legial competent o de queixa.
2. Abans de l'obertura de l'expedient disciplinari l'òrgan competent per iniciar el procediment pot acordar la realització d'unes diligències o actuacions prèvies amb la finalitat de determinar si concorren circumstàncies que justifiquin aquesta iniciació.
3. Si els fets afecten un membre de la junta de govern d'un col·legi o del Consell dels Col·legis d'Advocats de Catalunya, es trasllada l'expedient de forma immediata al Consell.

Article 90

De les queixes

1. A efectes del que disposa aquesta Normativa, es considera queixa l'acte mitjançant el qual qualsevol persona posa en coneixement d'un òrgan col·legial l'existència d'un determinat fet que pot constituir infracció disciplinària d'una persona col·legiada.

2. La queixa ha d'expressar la identitat de la persona o les persones que la presenten, el relat dels fets que poden constituir infracció i la data de la seva comissió i, quan sigui possible, la identificació dels presumptes responsables, igualment, ha d'incloure la signatura de la persona que la formula o l'acreditació de l'autenticitat de la seva voluntat expressada per qualsevol mitjà. No es consideren queixa en cap cas els escrits anònims.

L'escrit de queixa ha d'incorporar les dades de contacte de la persona interessada, així com l'adreça de correu electrònic o el telèfon mòbil, si escau, per al tràmit de notificacions.

3. Per donar curs a una queixa, cal que la persona o les persones que la presenten es ratifiquin davant l'òrgan competent per a la iniciació o la resolució del procediment. En cas de residents fora del territori del col·legi, s'admet la ratificació efectuada en el col·legi corresponent per al territori de la seva residència.

No cal ratificació dels escrits de queixa quan siguin interposats per un altre advocat, pels òrgans judicials o per l'Administració pública, o qualsevol altre organisme que disposi de fedatari.

Article 91

Els acords d'iniciació del procediment i d'arxivament de les actuacions

1. En vista de la proposta formulada per la persona o l'òrgan que ha realitzat les actuacions o diligències prèvies, la junta de govern o el ple del Consell, en el seu cas, ha de decidir l'obertura de l'expedient disciplinari o bé l'arxivament de les actuacions. Aquesta competència no pot ser objecte de delegació.

2. La resolució d'arxivament de les actuacions es notifica a les persones que han presentat la queixa i als interessats als efectes oportuns.

3. La resolució d'iniciació del procediment es notifica als interessats juntament amb el nomenament d'instructor i secretari. En el cas que es tracti d'un professional de l'advocacia no resident, la col·legiació del qual és en un altre col·legi, també es comunica la resolució d'iniciació al col·legi de residència.

Article 92

Procediment

1. Instrucció.

L'instructor/a, donant fe el/la secretari/ària, ordena la pràctica de totes les actuacions adequades per a determinar i comprovar els fets, així com de totes les proves que puguin conduir al seu aclariment i a la determinació de les responsabilitats susceptibles de sanció disciplinària.

Excepcionalment, quan en el moment que es dicti l'acord d'iniciació no hi hagi elements suficients per a la qualificació inicial dels fets que motiven la incoació del procediment, l'instructor/a durà a terme la qualificació inicial dels fets mitjançant l'elaboració d'un plec de càrrecs en el termini d'un mes des de l'obertura de l'expedient disciplinari, plec de càrrecs que s'ha de notificar als interessats.

Tant l'acord d'iniciació com, en el seu cas, el plec de càrrecs, han de contenir almenys:

- a) La identificació de la persona o persones presumptament responsables.
- b) L'exposició dels fets imputats a l'expedientat/ada, amb la suficient diferenciació de les conductes i de les imputacions específiques a cadascú, si són més d'un.
- c) La infracció o infraccions que els fets imputats puguin constituir, amb indicació de la normativa infringida, així com les sancions que aquestes conductes puguin suposar, sense perjudici del que resulti de la instrucció.
- d) L'òrgan competent per a la resolució del procediment.

CVE-DOGC-A-19023053-2019

e) Mesures de caràcter provisional que hagi acordat l'òrgan competent per iniciar el procediment sancionador, sense perjudici de les que es puguin adoptar durant aquest de conformitat amb l'article 85.

Els expedientats poden formular al·legacions en el termini de deu dies, a comptar de l'endemà de la notificació del plec de càrrecs, així com sol·licitar la pràctica de les proves que estimin oportunes.

2. Fase de prova.

A sol·licitud de les parts, o a iniciativa pròpia, l'instructor/a pot acordar l'obertura d'un període de prova, per un termini no superior a un mes, a fi que puguin proposar-se i practicar-se quantes consideri pertinents.

L'instructor/a de l'expedient disciplinari solament pot rebutjar les proves proposades pels interessats, mitjançant resolució motivada, quan siguin manifestament improcedents o innecessàries, perquè la seva relació amb els fets no puguin alterar la resolució final a favor del presumpte responsable. Aquesta resolució es podrà recórrer quan determini la impossibilitat de continuar el procediment o produeixi indefensió. En els altres casos, l'oposició s'ha de manifestar mitjançant l'oportuna al·legació per part de l'afectat per a la seva consideració en la resolució que posi fi al procediment i en el recurs que es pugui interposar contra la resolució.

S'ha de notificar a l'inculpat/ada i al/a la queixant amb prou antelació el lloc, la data i l'hora per a la pràctica de les proves que hagi de realitzar el/la mateix/a instructor/a, amb la finalitat que hi puguin intervenir.

3. Proposta de resolució.

L'instructor/a, en el termini d'un mes des de l'expiració del període de pràctica de la prova, ha de formular proposta de resolució, la qual ha de complir els mateixos requisits que l'acord d'iniciació o, en el seu cas, del plec de càrrecs, a més de l'específica proposta de sanció o sancions a imposar, o bé, de l'arxivament de l'expedient.

4. Al·legacions finals.

La proposta de resolució es notifica a l'expedientat i als interessats, perquè en el termini improrrogable de deu dies, a la vista de l'expedient, puguin al·legar davant l'instructor/a tot allò que considerin convenient per a la seva defensa.

5. Elevació de l'expedient a l'òrgan competent per resoldre'l.

Una vegada acomplerts els tràmits anteriors, l'instructor/a donarà trasllat de la seva proposta i de l'expedient original a l'òrgan competent per tal de resoldre.

Abans de dictar la resolució, l'òrgan competent pot decidir, mitjançant acord motivat, la realització de les actuacions complementàries indispensables per a resoldre l'expedient. Si, en vista d'aquestes actuacions, s'altera la tipificació de la infracció o de la sanció proposada per l'instructor/a es donarà un nou tràmit d'audiència per un període de deu dies previ a la resolució.

6. Resolució de l'expedient.

Posa fi a l'expedient disciplinari la resolució per la qual s'imposa la sanció o s'acorda el sobreseïment, com també la declaració de caducitat. També produeix la terminació de l'expedient disciplinari la impossibilitat de continuar-lo per causes sobrevingudes.

La resolució del procediment ha de ser motivada i ha de resoldre totes les qüestions plantejades pels interessats i les que es derivin de l'expedient; ha de valorar les proves practicades; no pot acceptar fets diferents dels examinats en la fase d'instrucció, amb independència de la seva diferent valoració jurídica, ni introduir nous tipus d'infraccions diferents dels continguts en la proposta de resolució amb excepció del que preveu l'apartat 5 d'aquest article. Així mateix, ha d'expressar els recursos que siguin procedents, així com tots els requisits que preveu l'article 88 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

7. Quan la sanció tingui únicament caràcter pecuniari, l'òrgan competent per resoldre el procediment pot aplicar reduccions de fins al 20% sobre l'import de la sanció proposada, en els termes previstos en l'article 72.4.c d'aquesta Normativa.

Article 93

Reconeixement de la responsabilitat per part de l'infractor

Si l'expedientat/ada reconeix voluntàriament la seva responsabilitat respecte dels fets, l'Instructor/a elevarà l'expedient a l'òrgan competent per resoldre, sens perjudici que pugui continuar la seva tramitació si hi ha

indicis raonables de frau o d'encobriment d'altres persones.

Article 94

Pròrroga dels terminis, suspensió de la tramitació i caducitat del procediment

1. L'instructor/a de l'expedient disciplinari pot acordar, a iniciativa dels interessats o d'ofici, l'ampliació del termini per efectuar la proposta de resolució, el qual no pot superar la meitat del que s'ha previst per al propi procediment.
2. L'expedient disciplinari s'ha de suspendre en la seva tramitació des del moment en què l'instructor/a tingui notícia que pels mateixos fets s'estan tramitant diligències en l'ordre penal. La suspensió s'ha de mantenir fins que s'incorpori a l'expedient la resolució de caràcter ferm que posi fi al procediment penal.
3. En els procediments iniciats a sol·licitud de l'interessat/ada, quan es produeixi la seva paralització per causa imputable al mateix, l'òrgan instructor l'ha d'advertir que, transcorreguts tres mesos, es produirà la caducitat de l'expedient.

Transcorregut aquest termini sense que el particular requerit hagi realitzat les activitats necessàries per reprendre la tramitació, l'òrgan instructor acordarà l'arxivament del procediment, i el notificarà als interessats. Contra aquesta resolució es poden interposar els recursos oportuns.

4. L'expedient disciplinari caduca pel transcurs de sis mesos a comptar des de la data d'inici d'aquest sense que s'hagi dictat i notificat resolució per part de l'òrgan competent per resoldre. En aquests casos, la resolució que dicti l'esmentat òrgan ha de declarar la caducitat i ordenar l'arxivament de les actuacions.

Tanmateix, la caducitat de l'expedient sancionador no extingeix la responsabilitat disciplinària d'aquelles infraccions encara no prescrites.

En cas que el procediment s'hagi paralitzat per causa imputable a l'inculpat/ada, s'interromp el còmput del termini per emetre i notificar la resolució, mentre no desapareguin les causes que van motivar aquesta paralització.

En els casos en què sigui possible iniciar un nou procediment perquè no s'ha produït la prescripció del fet infractor, es podran incorporar al nou expedient els actes i tràmits el contingut dels quals es mantingui invariable en el cas que no s'hagués produït la caducitat. En tot cas, en el nou procediment s'han d'observar els tràmits d'al·legacions, proposició de prova i audiència als interessats.

Article 95

Tramitació simplificada del procediment

1. En el cas d'existència d'elements de judici que permetin qualificar la infracció de lleu, es pot efectuar la tramitació simplificada del procediment per instruir l'expedient sancionador.
2. Una vegada dictat l'acord d'iniciació, l'instructor/a, en vista de les actuacions practicades, formularà la proposta de resolució.

La proposta de resolució, en què s'han d'exposar els fets imputats, les infraccions lleus que aquests puguin constituir, les sancions d'aplicació, l'òrgan competent per resoldre i la normativa que li atorga la competència, s'ha de notificar als interessats juntament amb l'acord d'iniciació i la indicació que s'efectua la tramitació simplificada del procediment, a fi que en un termini de cinc dies puguin proposar proves i al·legar allò que considerin convenient per a la defensa dels seus drets i interessos.

Transcorregut el termini anterior i després de l'eventual pràctica de la prova, l'instructor/a, sense cap altre tràmit, elevarà l'expedient a l'òrgan competent per resoldre.

En tot cas, l'òrgan competent pot proposar o acordar que se segueixi la tramitació ordinària.

3. El procediment tramitat de manera simplificada ha de ser resolt en trenta dies, a comptar del següent a aquell en què es notifiqui a l'interessat l'acord de tramitació simplificada del procediment.

Article 96

Recursos

1. Les resolucions dictades per la junta de govern dels col·legis de l'advocacia en matèria disciplinària posen fi a la via administrativa i poden ésser objecte de recurs contenciós-administratiu davant els òrgans d'aquest ordre jurisdiccional en els terminis i condicions exigides per la Llei de la jurisdicció contenciosa administrativa.

No obstant això, poden ésser objecte de recurs potestatiu de reposició davant l'òrgan que l'ha dictat. El recurs es pot interposar en el termini d'un mes a comptar des del dia següent al de la notificació de l'acte administratiu i no pot interposar-se juntament amb el recurs contenciós-administratiu. No es pot interposar recurs contenciós-administratiu fins que s'hagi resolt expressament o s'hagi produït la desestimació presumpta del recurs de reposició interposat.

2. El mateix règim de recursos s'aplica als actes de tràmit que determinin la impossibilitat de continuar el procediment, produeixin indefensió o perjudici irreparable a drets i interessos legítims. L'oposició a la resta d'actes de tràmit l'han d'al·legar els interessats, per a la seva consideració en la resolució que posi fi al procediment.

3. La mateixa regulació és d'aplicació als acords dictats pel Consell de Col·legis en l'exercici de les seves funcions.

Article 97

Audiència de les persones interessades

1. Per a la resolució dels recursos es poden tenir en compte tots els fets i les al·legacions continguts a l'expedient.

2. Quan la resolució del recurs pugui suposar una resolució més desfavorable al queixat, pel fet que l'acord objecte de la impugnació sigui el d'arxivament de les diligències o expedient, se li posarà de manifest per tal que, en un termini no superior a deu dies, formuli les al·legacions i presenti els documents i els justificants que consideri procedents.

3. La resolució pot estimar, en tot o en part, o desestimar les pretensions formulades en el recurs o bé declarar-ne la inadmissió. En tot cas, la resolució ha de ser congruent amb les peticions formulades pel recurrent.

Article 98

Execució de les sancions disciplinàries

1. És competent per a l'execució de les sancions imposades d'acord amb el present règim disciplinari l'òrgan de govern del col·legi de l'advocacia on el professional de l'advocacia estigui col·legiat/ada o la societat professional inscrita, amb independència del col·legi que hagi estat competent per a la instrucció i resolució de l'expedient disciplinari per raó d'haver-se comès el fet en el seu territori. En el supòsit que l'advocat o advocada estigui col·legiat/ada en més d'una corporació i cap sigui la que ha dictat la resolució a executar, és competent aquella en què consti una major antiguitat.

2. El Consell de Col·legis és l'òrgan competent per a l'execució de les sancions imposades en l'exercici de les seves funcions.

3. Les sancions imposades només són executives quan hagin guanyat fermesa en via administrativa, és a dir, quan no s'hagi presentat recurs en el termini donat o bé quan el recurs administratiu hagi estat expressament desestimat.

Article 99

Publicitat i efectes de les sancions disciplinàries

1. Les sancions disciplinàries que impliquin inhabilitació professional tenen efecte en l'àmbit de tots els col·legis d'advocats de l'Estat espanyol, i amb aquesta finalitat han de ser comunicades al Consell General de l'Advocacia perquè en doni trasllat als altres col·legis i als òrgans judicials.

2. Es garanteix la publicitat de les sancions en els termes que la legislació d'aplicació preveu.

Disposició derogatòria

Queda derogada la Normativa de l'Advocacia Catalana, aprovada pel Ple del Consell de Col·legis d'Advocats de Catalunya en les seves sessions d'1 de febrer de 2008 i 12 de març de 2009, i, en general, qualsevol altra norma relativa a l'exercici de l'advocacia, que s'oposi a allò que estableix la present normativa relativa a l'exercici professional i al règim disciplinari comunes a la professió al territori de Catalunya.

Disposició transitòria

Els expedients iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Normativa es continuen regint per la normativa vigent en aquell moment, sempre que no els sigui més favorable la nova regulació.

Disposició addicional primera

Els col·legis de l'advocacia catalans adaptaran la seva normativa al que estableix aquest text.

Disposició addicional segona

Els col·legis de l'advocacia i el Consell fomentaran l'adopció de mesures en pro del benestar emocional dels/de les advocats/ades, facilitant-los eines o mecanismes per poder contrarestar les situacions/problemes emocionals derivats de l'exercici de la professió i que posen en risc el seu benestar.

Disposició final

Aquesta normativa reguladora de l'exercici professional i del règim disciplinari comuna a la professió entrarà en vigor al cap de vint dies d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

(19.023.053)